

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 6. april 2005

Letnik XIII

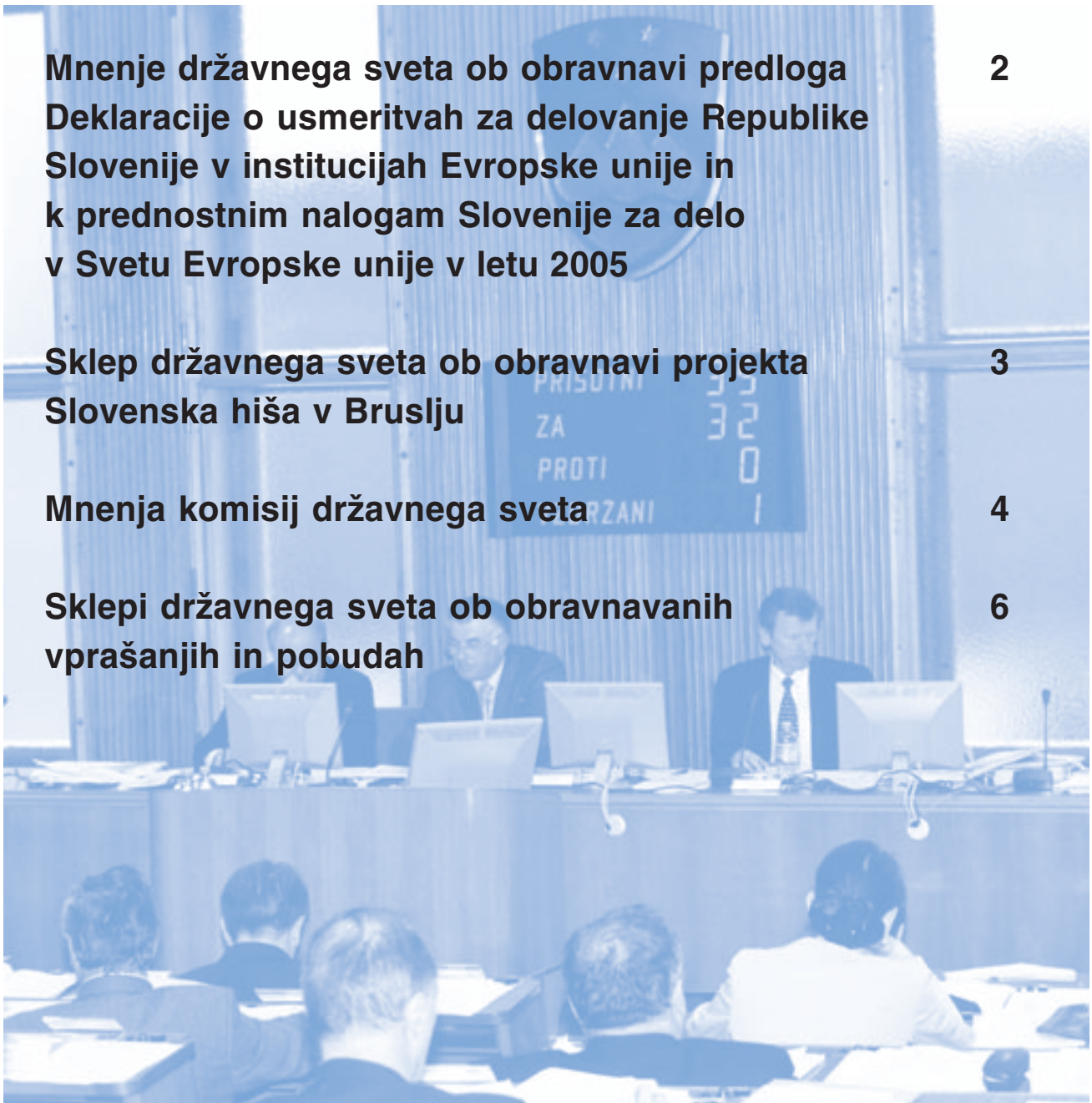
Št. 4

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga Deklaracije o usmeritvah za delovanje Republike Slovenije v institucijah Evropske unije in k prednostnim nalogam Slovenije za delo v Svetu Evropske unije v letu 2005 2

Sklep državnega sveta ob obravnavi projekta Slovenska hiša v Bruslju 3

Mnenja komisij državnega sveta 4

Sklepi državnega sveta ob obravnavanih vprašanjih in pobudah 6

Druga alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - državni svet daje državnemu zboru mnenja o vseh zadevah iz njegove pristojnosti

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga Deklaracije o usmeritvah za delovanje Republike Slovenije v institucijah Evropske unije in k prednostnim nalogam Slovenije za delo v Svetu Evropske unije v letu 2005 EPA 109 U1, EPA 110 U2

Državni svet Republike Slovenije je na 31. seji, dne 16. 3. 2005, na podlagi prvega odstavka 55. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 44/92) sprejel naslednje

MNENJE

a) k predlogu Deklaracije o usmeritvah za delovanje Republike Slovenije v institucijah Evropske unije

b) k Prednostnim nalogam Slovenije za delo v Svetu Evropske unije v letu 2005

Državni svet je obravnaval predlog Deklaracije o usmeritvah za delovanje Republike Slovenije v institucijah Evropske unije in ga podprl.

Državni svet se je seznanil s Prednostnimi nalogami Slovenije za delo v Svetu Evropske unije v letu 2005 in sprejel naslednja **stališča**:

1. Vlaganja v raziskave in razvoj ter učinkovito povezovanje znanstvene in gospodarske sfere, prenos in uporaba znanj med obema sferama je ključnega pomena za uresničevanje strateškega cilja Lizbonske strategije. Ker pretok in uporaba znanj med znanostjo in gospodarstvom ni zadostna, je treba čim prej v ustreznem dokumentu določiti učinkovite načine povezovanja znanstvene in gospodarske sfere. Nujno je, da vlada sprejme stimulatívno davčno politiko, ki bo vzpodbudila vlaganje gospodarstva v znanost in razvoj. Brez ustreznih finančnih spodbud po mnenju državnega sveta ne bomo uresničili zastavljenega cilja, da javni in zasebni sektor vlagata v raziskave in razvoj 3 % BDP letno do leta 2010. Konkurenčnost visokega šolstva je možno povečati samo z ustvarjanjem boljših pogojev dela in vlaganjem v raziskovalno infrastrukturo. Agencija za tehnološki razvoj naj čim prej prične z učinkovitim delom.
2. Državni svet podpira prizadevanja, da se pogajanja o naslednji finančni perspektivi končajo pod luksemburškim predsedovanjem do konca junija 2005, saj je sedanja predlagana ureditev na področju kohezijske politike za Slovenijo ugodna, medtem ko bi morebiten odlog sprejetja dogovora o naslednji finančni perspektivi lahko povzročil iskanje novih predlogov in rešitev, ki bi bile lahko za našo državo manj ugodne. Po mnenju državnega sveta se bodo v primeru kasnejšega dogovora o naslednji finančni perspektivi tudi cilji Lizbonske strategije kot strategije razvoja Evropske unije težje in kasneje uresničili. Državni svet tudi poudarja podporo prizadevanju Slovenije, da se tudi v naslednji finančni perspektivi namenja posebna pozornost regijam, ki jih prizadene statistični učinek širitve.
3. Državni svet ugotavlja, da je vprašanje oblikovanja t. i. kohezijskih regij oziroma regij na ravni NUTS - 2 povezano z

učinkovitim izvajanjem notranje razvojne politike in posledično zmanjševanjem regionalnih razlik. Dejstvo je, da je za učinkovito črpanje sredstev evropskih strukturnih skladov in kohezijskega sklada ključnega pomena zagotovitev pogojev za kvalitetno pripravo razvojnih programov in projektov ter sprememba institucionalnega okvira možnega zagotavljanja lastnih sredstev občin, pri čemer bi bilo treba spremeniti sedanji sistem zadolževanja lokalnih skupnosti. Zato je pomembno, da se v sedanjem in naslednjem finančnem obdobju vsem nosilcem razvoja, še posebej lokalnim skupnostim z obmejnih področij, zagotovi večja absorpcijska sposobnost in s tem učinkovitejša črpanje teh sredstev. Ohranitev položaja Republike Slovenije kot neto prejemnice sredstev iz evropskega proračuna je ena ključnih prioritét naše države. Državni svet podpira prizadevanja za večjo strokovnost in učinkovitost obstoječe administracije vseh institucij v sistemu za pripravo projektov za črpanje sredstev EU.

4. Državni svet opozarja, da je treba ponovno preučiti podporo predlogu direktive o storitvah na notranjem trgu in opraviti temeljito analizo o posledicah izvajanja omenjene direktive za Slovenijo. Predlagana direktiva pomeni izvajanje ene zmed štirih svoboščin, pomeni pa tudi njeno enostransko izvajanje, saj daje glede na njeno vsebino prvenstvo svobodi ustanavljanja in prostemu pretoku ponudnikov storitev, pri tem pa ne upošteva socialne kohezije. Direktiva uvaja načelo "države porekla", s čimer se posega v nekatere suverene pravice, ki so v pristojnosti Republike Slovenije. Uveljavitev omenjenega načela bi v praksi pomenila, da bi za ponudnike storitev v celotni EU vedno veljala zakonodaja države, v kateri je podjetje registrirano, in ne zakonodaja države gostiteljice, v kateri podjetje izvaja storitev. Ob tem pa na območju EU še ni uveljavljena v celoti ena izmed štirih svoboščin, in sicer prost pretok delavcev, saj se le-ta od 1. maja 2004 z uresničenjo širitvijo izvaja zelo omejeno. Uveljavitev omenjene direktive, brez poglobljene razprave na osnovi predhodnih analiz, bi pustila številne negativne posledice v slovenskem prostoru, še posebej v manj razvitih regijah.

Vlada Republike Slovenije bi morala jasno opredeliti svoje stališče, da se vse storitve javnega sektorja izključijo iz te direktive po vzoru Francije in Nemčije. V Poročevalcu na strani 22 Vlada Republike Slovenije problematizira storitve na področju zdravstva, sociale in iger na srečo, kar je nerazumljivo.

5. Glede sporazuma o spremembi Direktive o delovnem času državni svet meni, da Vlada Republike Slovenije nima pooblastila, da se v svojem imenu, brez predhodne uskladitve s sindikati in socialnimi partnerji, dogovarja z EU o spremembah delovnega časa, ki dajejo delodajalcem pravico, da bodo sami določali delojemalcem kdaj, koliko in pod kakšnimi pogoji bodo delali.
6. Državni svet nasprotuje temu, da je v Prednostnih nalogah Slovenije za delo v Svetu Evropske unije v letu 2005 splošen

cilj novega programa za kulturo po letu 2006 usmerjen le v spodbujanje evropskega državljanstva.

7. Z vidika sprejete zakonodaje in mednarodno obvezujočih dokumentov s področja varovanja in ohranjanja morskega okolja, je po mnenju državnega sveta nedopustno, da si bo Slovenija prizadevala za čim kasnejši datum uveljavitve direktive evropskega parlamenta in sveta glede vsebnosti žvepla v ladijskem gorivu, ki prinaša strožje mejne vrednosti žvepla v ladijskem gorivu.

8. Državni svet podpira stališče, da naj si Vlada Republike Slovenije prizadeva za sedež vsaj ene evropske institucije v Sloveniji.

***

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Jožef Jeraj.

Prvi odstavek 86. člena poslovnika državnega sveta – državni svet sprejema sklepe iz svoje pristojnosti

Sklep državnega sveta **ob obravnavi projekta *Slovenska hiša v Bruslju***

Državni svet Republike Slovenije je na 31. seji, dne 16. 3. 2005, na osnovi prvega odstavka 85.a člena ter prvega in drugega odstavka 86. člena poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) ob obravnavi projekta *Slovenska hiša v Bruslju* sprejel naslednje

SKLEPE:

1. Državni svet ugotavlja, da projekt *Slovenska hiša v Bruslju* smiselno uresničuje interese vseh zainteresiranih strank na dolgoročni osnovi.
2. *Slovenska hiša v Bruslju* predstavlja nujno infrastrukturo za konkurenčno pozicioniranje Slovenije v novem EU prostoru.
3. Državni svet predlaga Vladi Republike Slovenije, da takoj sproži priprave in uresničitev projekta *Slovenska hiša v Bruslju* v obliki, kakor to predlaga Gospodarska zbornica Slovenije.
4. Državni svet še posebej izpostavlja projekt *Slovenija na vrhu sveta*, ki mora postati pomemben državni promocijski projekt. Državni svet predlaga Vladi Republike Slovenije, da projekt v vsebinskem in objektnem smislu čim prej uresniči.

Obrazložitev:

Gospodarska zbornica Slovenije je v sodelovanju z vlado začela že v letu 2003 pripravljati projekt *Slovenska hiša v Bruslju*.

Gospodarska zbornica Slovenije je na podlagi sklepa vlade in razgovorov z zainteresiranimi subjekti pripravila *Izhodišča predinvesticijske študije*. Ta projekt je leta 2003 podprl tudi Odbor državnega zbora za gospodarstvo. Projektni svet, v katerem so predstavniki Gospodarske zbornice Slovenije, predstavniki Ministrstva za zunanje zadeve in Urada Vlade Republike Slovenije za informiranje, je na svoji seji 1. 12. 2004 menil, da bi bilo smiselno projekt Slovenske hiše v Bruslju pospešiti in povezati s slovenskim predsedovanjem EU v letu 2008. Državni svet je mnenja, da je

potrebno projekt pospešiti, ne pa tudi nujno vezati na predsedovanje Slovenije EU, saj bomo tak objekt potrebovali tudi po koncu slovenskega predsedovanja.

Glavni cilj tega projekta je povečati razpoznavnost in ugled Slovenije na podlagi našega intelektualnega kapitala. V namenskem in arhitekturnem smislu bi presegli obstoječe vzorce parcialnega razmišljanja in obnašanja z uresničitvijo kulturne inovacije. Zaradi koncentracije različnih dejavnosti na eni lokaciji je projekt tudi ekonomsko utemeljen. V hiši bi kontinuirano potekale konference, seminarji, razstave, kulturni in drugi promocijski dogodki.

V hiši bi bili: Stalno predstavništvo RS pri EU, Veleposlaništvo RS v Belgiji, Slovensko raziskovalno in gospodarsko združenje, predstavništvo slovenskih regij in slovenskih lokalnih oblasti ter zainteresirani predstavniki poslovne skupnosti ter predstavniki delodajalskih oziroma delojemalskih organizacij, ki delajo v inštitucijah Evropske unije. Poleg recepcije bi bilo v hiši več skupnih namenskih prostorov: dvorana za konference in kulturne dogodke, tiskovno središče, pisarne za sestanke predstavnikov gospodarstva in politike, razstava *Slovenija na vrhu sveta*, prodajalna z značilnimi in vrhunskimi slovenskimi proizvodi, restavracija z vinoteko, knjižnica, ustrezno število garažnih parkirnih mest idr. Hiši bi dali takšno vsebino, da bi obiskovalci našli kompleksne informacije o Sloveniji in njeni odprtosti v svet.

Koncept hiše zagotavlja ločenost in varnostne kriterije za Predstavništvo in Veleposlaništvo ter daje zaposlenim kulturni diplomatski standard.

Odločitev o postavitvi skupnega objekta na eni lokaciji je nujna, ker dobivajo posamezni subjekti v Sloveniji ponudbo tujih držav in EU inštitucij, da se parcialno vključijo v njihove interese v njihovih objektnih infrastrukturah.

Projekt je zahteven na simbolni in izvedbeni ravni. Uresničljiv je le, če je nosilec ideje Vlada Republike Slovenije, ki zadolži kompetentne izvajalce za optimalno uresničitev projekta.

Drugi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa sodelujejo z delovnimi telesi državnega zbora in jim dajejo mnenja o zadevah iz njihove pristojnosti

Sklep Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve **ob razpravi o projektu "Slovenska hiša v Bruslju"**

Komisija državnega sveta za mednarodne odnose in evropske zadeve je na 26. seji, dne 24. 2. 2005, ob razpravi o projektu "Slovenska hiša v Bruslju" sprejela naslednji

SKLEP:

1. Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve Državnega sveta Republike Slovenije je obravnavala projekt »Slovenska hiša v Bruslju« in ugotovila, da predlog »Slovenska hiša v Bruslju« smiselno uresničuje interese vseh zainteresiranih strank na dolgoročni osnovi.
2. »Slovenska hiša v Bruslju« predstavlja nujno infrastrukturo za konkurenčno pozicioniranje Slovenije v novem EU prostoru.
3. Komisija predlaga Vladi Republike Slovenije, da takoj sproži priprave in uresničenje projekta »Slovenska hiša v Bruslju« v obliki, kakor to predlaga Gospodarska zbornica Slovenije.
4. Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve Državnega sveta Republike Slovenije še posebej izpostavlja projekt »Slovenija na vrhu sveta«, ki mora postati pomemben državni promocijski projekt. Komisija predlaga Vladi Republike Slovenije, da projekt v vsebinskem in objektnem smislu čim prej uresniči.

Obrazložitev

Gospodarska zbornica Slovenije je v sodelovanju z vlado začela že v letu 2003 pripravljati projekt »Slovenska hiša v Bruslju«. Gospodarska zbornica Slovenije je na podlagi sklepa vlade in razgovorov z zainteresiranimi subjekti pripravila »Izhodišča predinvesticijske študije«. Ta projekt je leta 2003 podprl tudi Odbor državnega zbora za gospodarstvo. Projektni svet, v katerem so predstavniki Gospodarske zbornice Slovenije, predstavniki Ministrstva za zunanje zadeve in Urada Vlade Republike Slovenije za informiranje, je na svoji seji 1. 12. 2004 menil, da bi bilo smiselno projekt Slovenske hiše v Bruslju pospešiti in povezati s slovenskim

predsedovanjem EU v letu 2008. Komisija državnega sveta za mednarodne odnose in evropske zadeve pa je mnenja, da je potrebno projekt pospešiti, ne pa tudi nujno vezati na predsedovanje Slovenije EU, saj bomo tak objekt potrebovali tudi po koncu slovenskega predsedovanja.

Glavni cilj tega projekta je povečati razpoznavnost in ugled Slovenije na podlagi našega intelektualnega kapitala. V namenskem in arhitekturnem smislu bi presegle obstoječe vzorce parcialnega razmišljanja in obnašanja z uresničitvijo kulturne inovacije. Zaradi koncentracije različnih dejavnosti na eni lokaciji je projekt tudi ekonomsko utemeljen. V hiši bi kontinuirano potekale konference, seminarji, razstave, kulturni in drugi promocijski dogodki.

V hiši bi bili: Stalno predstavništvo RS pri EU, Veleposlaništvo RS v Belgiji, Slovensko raziskovalno in gospodarsko združenje, predstavništvo slovenskih regij in slovenskih lokalnih oblasti ter zainteresirani predstavniki poslovne skupnosti. Poleg recepcije bi bilo v hiši več skupnih namenskih prostorov: dvorana za konference in kulturne dogodke, tiskovno središče, pisarne za sestanke predstavnikov gospodarstva in politike, razstava »Slovenija na vrhu sveta«, prodajalna z značilnimi in vrhunskimi slovenskimi proizvodi, restavracija z vinoteko, knjižnica, ustrezno število garažnih parkirnih mest idr. Hiši bi dali takšno vsebino, da bi obiskovalci našli kompleksne informacije o Sloveniji in njeni odprtosti v svet.

Koncept hiše zagotavlja ločenost in varnostne kriterije za Predstavništvo in Veleposlaništvo ter daje zaposlenim kulturni diplomatski standard.

Odločitev o postavitvi skupnega objekta na eni lokaciji je nujna, ker dobivajo posamezni subjekti v Sloveniji ponudbo tujih držav in EU inštitucij, da se parcialno vključijo v njihove interese v njihovih objektih infrastrukturnih.

Projekt je zahteven na simbolni in izvedbeni ravni. Uresničljiv je le, če je nosilec ideje Vlada Republike Slovenije, ki zadalži kompetentne izvajalce za optimalno uresničenje projekta.

Mnenje komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj **k predlogu deklaracije o usmeritvah za delovanje Republike Slovenije v institucijah Evropske unije v letu 2005** EPA 109-IV

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 33. seji, dne 2. 3. 2005, obravnavala predlog deklaracije o usmeritvah za delovanje Republike Slovenije v institucijah Evropske unije v letu 2005, ki jo je v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija se je seznanila s predlogom deklaracije o usmeritvah za delovanje Republike Slovenije v institucijah Evropske unije v letu

2005, ki je vsebinsko povezan z dokumentom Prednostne naloge Slovenije za delo v Svetu Evropske unije v letu 2005, in jo podpira.

***

Za poročevalca je komisija določila predsednika Darka Frasa.

Mnenje komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k prednostnim nalogam Slovenije za delo v Svetu Evropske unije v letu 2005 EPA 110-IV

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 33. seji, dne 2. 3. 2005, obravnavala prednostne naloge Slovenije za delo v Svetu Evropske unije v letu 2005, ki jih je v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija se je seznanila s prednostnimi nalogami Slovenije za delo v Svetu Evropske unije v letu 2005 in ob tem izpostavila nekatera področja ter opozorila na nekatera vprašanja in dileme:

1. Komisija pogoša vključenost lokalnih skupnosti v aktivnostih pri opredeljevanju vsebine prednostnih nalog na področju naslednje finančne perspektive, Lizbonske strategije ter trajnostnega razvoja, saj so v nacionalnih strateških dokumentih opredeljene kot ene izmed osnovnih nosilcev izvajanja razvojnih politik in zato pomembni akterji pri učinkovitem izvajanju razvojnih programov in s tem realizaciji zastavljenih ciljev.
2. Komisija ugotavlja, da je vprašanje oblikovanja t. i. kohezijskih regij oziroma regij na NUTS - 2 ravni povezano z učinkovitim izvajanjem notranje razvojne politike in posledično zmanjševanjem regionalnih razlik. Dejstvo je, da je za učinkovito črpanje sredstev evropskih strukturnih skladov in kohezijskega sklada ključnega pomena zagotovitev pogojev za kvalitetno pripravo razvojnih programov in projektov ter sprememba institucionalnega okvira možnega zagotavljanja lastnih sredstev občin, pri čemer bi bilo treba spremeniti sedanji sistem zadolževanja lokalnih skupnosti. Zato je pomembno, da se v sedanjem in naslednjem finančnem obdobju vsem nosilcem razvoja, še posebej lokalnim skupnostim, zagotovi večja absorpcijska sposobnost in s tem učinkovitejše črpanje teh sredstev.
3. Komisija podpira prizadevanja Slovenije, da se pogajanja o naslednji finančni perspektivi končajo pod luksemburškim predsedovanjem do konca junija 2005, saj je sedanja predlagana ureditev na področju kohezijske politike za Slovenijo ugodna, medtem ko bi morebiten odlog sprejetja dogovora o naslednji finančni perspektivi lahko povzročil iskanje novih predlogov in rešitev, ki bodo lahko za našo državo manj ugodne. Po mnenju komisije se bodo v primeru kasnejšega dogovora o naslednji finančni perspektivi tudi cilji Lizbonske strategije kot strategije razvoja Evropske unije težje in kasneje uresničili. Komisija tudi poudarja podporo prizadevanju Slovenije, da se tudi v naslednji finančni perspektivi namenja posebna pozornost regijam, ki jih prizadene statistični učinek širitve.
4. Vlaganja v raziskave in razvoj ter povezovanje znanstvene in gospodarske sfere ter prenos znanja med obema sferama je ključnega pomena za uresničevanje strateškega cilja Lizbonske strategije, da postane Evropska unija do leta 2010 najbolj konkurenčno in dinamično ter na znanju temelječe gospodarstvo na svetu. Zato je nujno, da vlada sprejme stimulatívno davčno politiko, ki bo vzpodbudila vlaganje gospodarstva v znanost in razvoj, s čimer bomo hkrati razbremenili javna sredstva. Brez ustreznih finančnih spodbud po mnenju komisije ne bomo uresničili zastavljenega cilja, da gospodarstvo oziroma privatni sektor vlaga v RR v obsegu 2% BDP letno do leta 2010.
5. Komisija opozarja, da je treba ponovno preučiti podporo predlogu direktive o storitvah na notranjem trgu in opraviti temeljito analizo o posledicah izvajanja omenjene direktive za Slovenijo na številnih področjih, ki jih direktiva zadeva. Po njenem mnenju predlagana direktiva pomeni izvajanje ene zmed štirih svoboščin, pomeni pa tudi njeno enostransko izvajanje, saj daje glede na njeno vsebino prvenstvo svobodi ustanavljanja in prostemu pretoku ponudnikov storitev, pri tem pa ne upošteva socialne kohezije. Direktiva uvaja načelo "države porekla", s čimer se posega v nekatere suverene pravice, ki so v pristojnosti Republike Slovenije. Uveljavitev omenjenega načela bi v praksi pomenila, da bi za ponudnike storitev v celotni EU vedno veljala zakonodaja države, v kateri je podjetje registrirano, in ne zakonodaja države gostiteljice, v kateri podjetje izvaja storitev. Ob tem pa na območju EU še ni uveljavljena v celoti ena izmed štirih svoboščin, in sicer prost pretok delavcev, saj se le-ta od 1. maja 2004 z uresničenjo širitvijo izvaja zelo omejeno. Uveljavitev omenjene direktive brez poglobljene razprave na osnovi predhodnih analiz bi pustila številne negativne posledice v slovenskem prostoru, še posebej v manj razvitih regijah.
6. Z vidika sprejete zakonodaje in mednarodno obvezujočih dokumentov s področja varovanja in ohranjanja morskega okolja je po mnenju komisije nedopustno, da si bo Slovenija prizadevala za čim kasnejši datum uveljavitve direktive Evropskega parlamenta in Sveta glede vsebnosti žvepla v ladijskem gorivu, ki prinaša strožje mejne vrednosti žvepla v ladijskem gorivu.

***

Za poročevalca je komisija določila predsednika Darka Frasa.

Prvi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa imajo pravico zahtevati od državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA PRAVOSODJE

na vprašanje državnega svetnika mag. Adolfa Zupana v zvezi z delom državnih tožilcev

Z vašim dopisom št. 710-01/90-2/43 z dne 22. 12. 2004 ste nam v odgovor poslali vprašanje državnega svetnika mag. Adolfa Zupana v zvezi z delom državnih tožilcev.

Državni svetnik Ministrstvo za pravosodje sprašuje, koliko je bilo primerov dela državnega tožilca v zadnjih petih letih, kjer državni tožilec ni imel zakonske podlage za vložitev obtožnega predloga ali obtožnice, ali obstaja o tem kakšna evidenca, zakaj ta podatek ni zajet v poročilu o delu državnih tožilcev in kakšni ukrepi so bili izvedeni v primeru takih ravnanj.

S tem v zvezi smo začasnega vodjo Vrhovnega državnega tožilstva RS prosili, da nam v smislu 66.d člena zakona o državnem tožilstvu v roku osmih dni posreduje potrebne podatke.

Iz poročila začasnega vodje Vrhovnega državnega tožilstva RS je razvidno, da podatkov ne morejo sporočiti, ker teh evidenc ne vodijo. Če bi hoteli ugotoviti, v koliko primerih so državni tožilci vložili obtožni akt, ne da bi imeli zanj zakonsko podlago, bi morali pregledati vse spise, kjer je sodišče ustavilo postopek ali zoper obdolženca izreklo oprostilno sodbo. To bi pomenilo samo v letu

2003 pregled spisov glede 799 oseb, glede katerih je bila izrečena oprostilna sodba in glede 3139 oseb, glede katerih je sodišče izreklo zavrnilno sodbo. Sicer pa je jasno, da državni tožilec lahko zagreši večjo nepravilnost, če ne začne kazenskega postopka v primeru, ko bi ga moral, kot pa tedaj, ko vloži obtožni akt in prepusti odločitev o kazenski odgovornosti osumljenca sodišču. Zaradi tega je pozornost nadzorstvenih pregledov usmerjena zlasti na to področje, to je zavrženje ovadb in odstopi od pregona.

Glede vprašanja, kakšni ukrepi so bili sprejeti v primeru domnevno nepravilnih ravnanj državnega tožilstva, pa želimo opozoriti na drugi odstavek 42. člena zakona o državnem tožilstvu, ki določa, da državnega tožilca ni mogoče klicati na disciplinsko odgovornost za mnenja, ki jih je dal pri delu v zadevi, ki jo je obravnaval.

Vprašanje državnega svetnika mag. Adolfa Zupana je bilo objavljeno v Poročevalcu državnega sveta št. 1/05

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA ZUNANJE ZADEVE

na vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca glede mejnega režima na reki Muri med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško

V zvezi z vprašanji g. Jožeta Ilca, državnega svetnika, glede mejnega režima na reki Muri med republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško želimo pojasniti naslednje:

Temeljna ustavna listina o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije, ki jo je dne 25.6.1991 sprejela Skupščina Republike Slovenije (ur. list RS, št. 1-4/91), določa, da je meja med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško tista meja, ki je obstajala v okviru SFRJ. Ta meja v naravi nikoli ni bila določena oziroma označena. Policija na navedenem območju izvaja pooblastila le na območjih slovenskih katastrskih občin na območju Upravnih enot Lendava in Ljutomer. Tako policija naloge varovanja državne meje opravlja tudi na slovenskem katastrskem ozemlju na desnem bregu reke Mure s patroliranjem policistov konjenikov, z opazovanjem državne meje iz helikopterja policije, z uporabo optoelektronskega sistema za opazovanje in z drugimi oblikami dela.

Podobno hrvaška policija opravlja naloge varovanja državne meje na katastrskem ozemlju Republike Hrvaške tudi na levem bregu reke Mure. Na tem območju hrvaška policija v polni meri izvaja vsa svoja pooblastila.

Ministrstvo za notranje zadeve Republike Slovenije, Policija in Ministrstvo za notranje zadeve Republike Hrvaške, Ravnateljstvo policije, (v nadaljevanju: pogodbenika) sta se na podlagi 15. in 22. člena Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Hrvaške o čezmejnem policijskem sodelovanju, podpisanega 6. novembra 2002 v Zagrebu (v nadaljevanju: sporazum), dogovorili o sklenitvi Protokola med Ministrstvom za notranje zadeve Republike Slovenije, Policijo in Ministrstvom za notranje zadeve Republike Hrvaške, Ravnateljstvom policije, o prehodu čez državno območje drugega pogodbenika zaradi opravljanja dela na lastnem državnem območju (v nadaljevanju: protokol).

Na podlagi tega protokola lahko osebe v policijskih vozilih Republike Slovenije brez najave na državnem območju Republike Hrvaške za dostop na desni breg reke Mure uporabljajo naslednje ceste:

- Cesto od mejnega prehoda Gibina/Bukovje-Lapšina (na območje Meka) v dolžini približno 4500 metrov (PU Murska Sobota/PU Međimurska);
- Cesto od mejnega prehoda Petišovci/Mursko Središče-Hlapičina (na območje Valovito polje) v dolžini približno 4500 metrov (PU Murska Sobota/PU Međimurska);

- Cesto od mejnega prehoda Petišovci/Mursko Središče-Zalešče (na območje Kolonija Petišovci)-Benica (na območje Meka Senokosa)-Križovec-Miklavc (na območje Močnjak in Meka)-Ferketinec (na območju Spodnji krči) v dolžini približno 7000 metrov ali od broda Križavec v dolžini približno 3500 metrov (PU Murska Sobota/PU Međimurska).

Podobno lahko na podlagi protokola osebe v policijskih vozilih Republike Hrvaške brez najave na državnem območju Republike Slovenije za dostop na levi breg reke Mure uporabljajo naslednje ceste:

- Cesto od mejnega prehoda Mursko Središče/Petišovci-Petišovci na območju Donje Pretrage v dolžini približno 3000 metrov (PU Međimurska/PU Murska Sobota);
- Cesto od mejnega prehoda Sveti Martin na Muri/Hotiza-Brezovec v dolžini približno 1000 metrov (PU Međimurska/PU Murska Sobota);
- Cesto od mejnega prehoda Mursko Središče/Petišovci v smeri tromeje v dolžini približno 16000 metrov ali cesto v isti smeri od broda Novakovec v dolžini približno 200 metrov (PU Međimurska/PU Murska Sobota)
- Cesto od mejnega prehoda Mursko Središče(Petišovci do mejnega prehoda Sv. Martin na Muri/Hotiza v dolžini približno 14000 metrov (PU Međimurska/PU Murska Sobota);

- Cesto od zaselka Brezovec/Murišče na območje Otok/Orlovšček v dolžini približno 200 metrov (PU Međimurska/PU Murska Sobota).

Državno območje drugega pogodbenika se sme po protokolu prehajati samo, kadar do dela državnega območja ni mogoč dostop iz lastne države. Pri tem se morajo osebe v policijskih vozilih na državnem območju drugega pogodbenika voziti brez ustavljanja in samo po cestnih relacijah, ki so določene s protokolom.

Na podlagi določb protokola osebe v policijskih vozilih na državnem območju drugega pogodbenika nobenih uradnih pooblastil.

Do problemov na levem bregu reke Mure prihaja, ker ribiči lendavske ribiške družine trdijo, da njihov ribiški okoliš zajema celoten levi breg reke Mure. Pri tem se ribiči sklicujejo na odločbo o gospodarjenju z lendavskim ribiškim okolišem, ki jim jo je 18. maja 1962 izdal takratni Očinski ljudski odbor Lendava na osnovi Zakona o sladkovodnem ribištvu (Uradni list LRS, št. 22-128/58).

*Vprašanje državnega svetnika
Jožeta Ilca je bilo objavljeno v
Poročevalcu državnega sveta
št. 1/05*

ODGOVOR VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE

na vprašanje državnega svetnika mag. Adolfa Zupana glede zagotavljanja finančnih sredstev Romov na Dolenjskem, Beli krajini in Posavju

I. Vlada Republike Slovenije se od leta 1995 še posebej intenzivno trudi za izboljšanje položaja Romov v vsej Sloveniji, tako tudi na Dolenjskem, v Beli krajini in Posavju. **Dne 30. 11. 1995 je Vlada RS sprejela Program ukrepov za pomoč Romom** (št. 550-03/95-2/3-8), in z njim vsem resornim organom naložila intenzivno pomoč Romom pri:

- zagotavljanju možnosti za bivanje
- vzgoji in izobraževanju romskih otrok
- zaposlovanju in usposabljanju Romov
- zagotavljanju socialnega varstva
- zdravju in zdravstvenem varstvu Romov
- preprečevanju kaznivih dejanj
- kulturni dejavnosti Romov
- informativni dejavnosti Romov
- organiziranosti Romov.

Vlada RS je prav tako **1. julija 1999 sprejela sklepe** (št. 550-03/97-8 (P)), iz katerih izhaja:

- da je glede romskih vprašanj potrebno usklajeno ravnanje občin in državnih organov,
- vsa ministrstva in vladne službe so dolžne v okviru svojih pristojnosti romskim vprašanjem nameniti posebno skrb in jih vključiti v nacionalne programe na svojem delovnem področju,
- Ministrstvo za okolje, prostor in energijo ter Ministrstvo za finance se zadalži, da preučita možnosti po zagotovitvi proračunske postavke z ustreznimi sredstvi za pomoč občinam pri urejanju bivalnih razmer,
- Vlada RS je zadalžila ministrstva, ki razpolagajo s proračunskimi sredstvi za spodbujanje razvoja v lokalnih skupnostih, da se pri dodeljevanju sredstev občinam upošteva potreba po urejanju bivalnih razmer za Rome in za tiste prebivalce (Nerome), katerih

bivalne razmere so poslabšane zaradi neurejenih romskih naselij. Predstavnikom države v upravah ustreznih skladov (npr. Javni sklad RS za regionalni razvoj in ohranjanje poseljenosti slovenskega podeželja, Stanovanjski sklad RS) je bilo naloženo, da predlagajo ustrezno ravnanje

Program ukrepov za pomoč Romom iz leta 1995 je še vedno aktualen (prav tako sklepi iz leta 1999), njegovo uresničevanje pa je bilo podrobneje predstavljeno na redni seji Vlade RS **dne 7. 10. 2004, ki je ob tem sprejela aktualne sklepe** v smeri ukrepov za izboljšanje položaja Romov v RS:

1. *Vlada Republike Slovenije se je seznanila s Poročilom o položaju Romov v Republiki Sloveniji (2004) s prilogama:*
  - a. Pregled sofinanciranja romske etnične skupnosti v RS v obdobju 2002 – 2005 in
  - b. Pregled stanja romskih naselij v RS.

Vlada Republike Slovenije ob tem ugotavlja, da so kljub napredku Romi še vedno občutljiva, ranljiva skupina prebivalstva, ki je v posameznih primerih in ponekod pri samem izvajanju predpisov še vedno v neenakopravnem položaju z ostalimi državljani, zato je treba nadaljevati s prizadevanji za izboljšanje njihovega položaja in boljšim sodelovanjem državnih organov in organov lokalnih skupnosti ter pripadnikov romske skupnosti.

2. Vlada podpira ustvarjanje pogojev, ki omogočajo Romom v večji meri kot doslej spoštovanje vrednot večinskega prebivalstva (odnos do zasebne lastnine, do okolja,...), večinskemu prebivalstvu pa strpno sprejemanje drugačnosti in kulturne raznolikosti Romov.

3. *Glede na Poročilo o položaju Romov v Republiki Sloveniji (2004) s prilogama vlada Republike Slovenije ocenjuje, da so še vedno aktualni že sprejeti:*
- Program ukrepov Vlade RS za pomoč Romom (1995)
  - Sklepi Vlade RS iz julija 1999 ter
  - drugi predpisi, ki se nanašajo na avtohtono romsko skupnost v Republiki Sloveniji.

Ob tem Vlada Republike Slovenije ministrstvom s področja varnosti ter nadzora (inšpekcije), ki se v okviru svojih pristojnosti srečujejo s vprašanjem osebne in premoženjske varnosti, naroča, da tem vprašanjem, ne glede na etnično, versko ali drugo okoliščino, namenijo posebno skrb.

4. *Vlada Republike Slovenije, glede vladnega Programa ukrepov za pomoč Romom (1995) ugotavlja, da se ta na nekaterih področjih (bivalne razmere, zaposlovanje, ekonomski položaj Romov,...) prepočasno uresničuje, problemi še vedno niso docela rešeni, čeprav so bili nekateri projekti (npr. na področju zaposlovanja) že realizirani, zato ministrstva ter vladne službe zadolžuje, da v okviru svojih pristojnosti dosledno vključujejo reševanje tematike Romov v svoje programe, pripravijo akcijske načrte za njihovo uresničevanje ter druge programe in ukrepe, tudi finančne, kot pomoč občinam, kjer avtohtono živi romska skupnost.*

5. *Področja bivalnih razmer, izobraževanja in zaposlovanja Romov morajo biti v okviru državnih sredstev deležna posebne pozornosti in pomoči za kar se posebej zadolži ministrstva in vladne službe.*

Predstavnike Vlade v organih upravljanja Stanovanjskega sklada Republike Slovenije, Javnega sklada za regionalni razvoj in ohranjanje poseljenosti slovenskega podeželja in v drugih ustanovah ter organizacijah katerih delovanje se dotika pripadnikov avtohtone romske skupnosti v Republiki Sloveniji, pa se zadolži, da predlagajo v skladu s prvim odstavkom te točke ustrezno ravnanje upravam teh skladov oz. organizacij.

6. *Ministrstvo za finance se zavezuje za realizacijo sklepa Državnega zbora RS z dne 30. maja 2002, po katerem je treba pristojnim ministrstvom oz. vladnim službam zagotoviti dodatna finančna sredstva, ki se namenijo občinam z avtohtonim romskim prebivalstvom za reševanje romske tematike.*

Pristojna ministrstva oz. vladne službe v sodelovanju z Uradom Vlade RS za narodnosti pripravijo predlog za dodelitev dodatnih finančnih sredstev iz prvega odstavka te točke, v okviru določil 26. člena Zakona o financiranju občin, kot je to urejeno za obe avtohtoni narodni skupnosti, s tem da se določijo tudi natančni kriteriji.

7. *Ministrstvo za finance, Ministrstvo za okolje, prostor in energijo ter Stanovanjski sklad Republike Slovenije v sodelovanju z lokalnimi skupnostmi pripravijo ustrezen predlog za financiranje pridobitve zemljišč in infrastrukture za romska naselja po občinah, kjer so Romi tradicionalno (avtohtono) poseljeni, ter ureditev z vsemi potrebnimi aktivnostmi (legalizacija ali odstranitev) obstoječih naselij.*

Potrebna sredstva, za namene iz prvega odstavka te točke, se določajo z upoštevanjem Pregleda stanja romskih naselij v Republiki Sloveniji (priloga II. Poročila o položaju Romov v RS, julij 2004) in ob upoštevanju ugotovitev stanja na samem terenu s strani strokovno usposobljene organizacije (ustanove) v okviru

Ministrstva za okolje, prostor in energijo, ki opravi ovrednotenje potrebnih del. Ovrednotenje zajema:

- odkup zemljišč, kjer že obstajajo nelegalna romska naselja in nujno potrebno infrastrukturno ureditev;
- nujno potrebno infrastrukturno ureditev v legalnih romskih naseljih;
- stroške, povezane s potrebno in dopustno spremembo namembnosti zemljišč ter
- druge stroške (projektna dokumentacija,...), ki so potrebni za zagotavljanje človeka vrednega prebivanja za pripadnike romske etnične skupnosti.

Glede na tako finančno ovrednotene programe ureditve romskih naselij, občine pripravijo predloge za strokovno pomoč države in uporabo sredstev državnega proračuna v ta namen.

8. *Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport se zadolži za pripravo zakonskih podlag za zagotavljanje sredstev iz državnega proračuna za plačilo višjih stroškov za tiste oddelke v vrtcih, v katere so integrirani otroci Romov.*

Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport mora čimprej začeti z izvajanjem Strategije vzgoje in izobraževanja Romov v Republiki Sloveniji, ki so jo v letu 2004 sprejeli pristojni strokovni sveti. Ministrstvo najkasneje do konca leta 2004 pripravi akcijski načrt za njeno izvajanje.

Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport mora v skladu s predpisi skupaj z izvajalci poskrbeti za redno osnovnošolsko obiskovanje pouka romskih otrok. Pri tem sodeluje z Ministrstvom za delo, družino in socialne zadeve oz. centri za socialno delo in drugimi pristojnimi organi.

Pristojni organi so dolžni proučiti možnosti za dodatno stimuliranje izobraževanja Romov tudi s štipendijsko politiko za romske otroke ob upoštevanju njihovega posebnega položaja.

9. *Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve je dolžno v okviru svojih pristojnosti poskrbeti, da centri za socialno delo dosledno izvajajo podzakonske in zakonske akte, s tem da:*
- z upravičenci do denarne socialne pomoči dosledno sklepajo pogodbe o aktivnem reševanju socialnega položaja
  - se v primeru nespoštovanja pogodbe o aktivnem reševanju socialnega položaja dosledno uporablja možnost ukinitve ali zmanjšanja denarne socialne pomoči
  - se denarna socialna pomoč dodeli v funkcionalni obliki vedno takrat, ko je ugotovljeno, da se ne uporablja namensko.

Pri ukrepih iz prvega odstavka Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve sodeluje z Ministrstvom za šolstvo, znanost in šport.

10. *Vlada Republike Slovenije ocenjuje, da s strani upravičencev do sredstev evropskih skladov (kohezijski in strukturni skladi), sredstev iz pobude EQUAL (področje zaposlovanja) ter do sredstev INTERREG (namenjena so spodbujanju čezmejnega, mednarodnega in medregionalnega sodelovanja, predvsem pa uravnoteženemu razvoju obmejnih območij), te možnosti, ki se dotikajo avtohtone romske skupnosti, niso dovolj izkoriščene.*

II. Vlada Republike Slovenije si bo prizadevala, da bodo vsi državni organi pod njeno ingerenco, zlasti pa tisti, na katere se nanašajo vladni sklepi z dne 7. 10. 2004 in drugi veljavni sklepi, te dosledno izvajali.

Ministrstvo za finance je tako dne 19. 4. 2004 že med pripravo sklepov, ki jih je Vlada RS sprejela 7. 10. 2004, in ki se nanašajo na romsko tematiko, opozorilo na možen način reševanja te problematike.

Na podlagi prvega odstavka 24. člena zakona o financiranju občin (v nadaljevanju: ZFO; Ur.l. RS, št. 80/94, 45/97 – odločba US, 67/97 – odločba US, 56/98, 59/99 – odločba US, 61/99 – odločba US in 89/99 – odločba US) se občinam, ki z lastnimi prihodi ne morejo zagotoviti svoje primerne porabe, izračunane na podlagi 20.a člena ZFO, zagotovijo potrebna manjkajoča sredstva v obliki finančne izravnave iz državnega proračuna. Le-ta so tako, poleg lastnih prihodkov občin, le eden izmed virov financiranja primerne porabe občine. Primerna poraba občine pa pomeni sredstva, s katerimi občina lahko zagotovi izvajanje ustavnih in zakonskih nalog. Ker je romska problematika izpostavljena samo v 20 občinah, stroškov za financiranje te problematike ni možno vključiti v znesek primerne porabe na prebivalca in posledično v izračun primerne porabe občin.

Reševanje romske problematike je možno samo z zagotovitvijo posebnih sredstev za financiranje njihovih specifičnih potreb. Občine so na podlagi 26. člena ZFO tako upravičene do sredstev iz državnega proračuna za sofinanciranje posameznih ukrepov in investicij, kadar obstaja v skladu z zakonom ali drugim predpisom na državni ravni poseben interes za njihov razvoj. Ta sredstva v obliki investicijskih transferov so v državnem proračunu na razpolago pri resornih ministrstvih in so namenjena za sofinanciranje posameznih investicij v občinah po programu, ki ga sprejme Vlada Republike Slovenije in je vključen v načrt razvojnih programov na ravni države. Dodelitev sredstev iz državnega proračuna za reševanje romske problematike v občinah je tako na podlagi določb ZFO možna le za sofinanciranje tistih investicij v občinah, ki so povezane z reševanjem te problematike (na primer: ureditev komunalne infrastrukture, oskrbe z vodo v romskih naseljih in stanovanjske problematike), za kar pa so že zagotovljena finančna sredstva pri ministrstvih. Da bi se omogočilo pokritje vseh potrebnih obveznosti, bo skladno s sklepi Vlade RS potrebno zagotoviti dodatna sredstva s prerazporeditvami med posameznimi nameni oziroma ob pripravi proračunov za naslednja leta.

Žal predlagane pobude za zagotavljanje dodatnih sredstev občinam v državnem proračunu z amandmaji v preteklih letih niso bile sprejete. Možnost zagotavljanja dodatnih sredstev občinam pa bo potrebno proučiti in ustrezno opredeliti ob sprejemu novega zakona, ki bo urejal sistem financiranja občin.«

Glede dodatnih sredstev občinam, v katerih živi romska etnična skupnost, velja omeniti tudi, da je **Državni zbor** Republike Slovenije, dne **29. maja 2002**, ob sprejemanju Novele Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 51/2002), sprejel poseben sklep, da je za sredstva za področje romske infrastrukture treba čimprej poskrbeti v državnem proračunu. Amandma poslancev za 800 mio SIT decembra 2003 v DZ ni bil izglasovan, enako ne uskladitveni amandma za 200 mio SIT (kar bi se razdelilo za ureditev romske infrastrukture v občinah, kjer tradicionalno živi romska skupnost).

Urad Vlade Republike Slovenije za narodnosti pa je Ministrstvu za finance kot matičnemu ministrstvu večkrat predlagal spremembo Zakona o financiranju občin v zgoraj omenjeni smeri. V drugi polovici leta 2003 je Urad tudi pridobil predloge kriterijev skoraj vseh občin, v katerih Romi v Sloveniji zgodovinsko, tradicionalno živijo, z namenom, da bi skupaj izoblikovali model, po katerem bi se ob spremembi Zakona o financiranju občin ustrezno namenjala sredstva »romskim« občinam. V mesecu aprilu 2004 je Urad z občinami ponovno preverjal, ali še zastopajo svoja stališča iz leta 2003 oziroma kakšni so njihovi novi predlogi.

Ena od možnosti za rešitev problema bi bila dopolnitev 26. člena Zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94,...,89/99), kjer bi dodatno uvedli nov 8. odstavek z ustreznimi kriteriji (primerna poraba na prebivalca v občini v kombinaciji s številom pripadnikov romske skupnosti oziroma naselij v občini).

Ministrstvo za finance svojega predloga za spremembo navedenega Zakona o financiranju občin v prejšnjem sklicu Državnega zbora zaradi predlogov drugih predlagateljev ni moglo uresničiti, kar pa se bo skušalo popraviti v zdajšnjem sklicu DZ.

Omeniti je treba, da je **Javni sklad RS za regionalni razvoj in ohranjanje poseljenosti slovenskega podeželja** v Uradnem listu RS št. 98-99/2004, z dne 10. 9. 2004, objavil »Javni razpis za sofinanciranje projektov osnovne komunalne infrastrukture v romskih naseljih«, o katerem je Urad Vlade RS za narodnosti pravočasno obvestil vse občine z romskim prebivalstvom.

Javni sklad ne razpolaga z lastnimi nepovratnimi sredstvi. Razpisal je proračunska sredstva Službe Vlade RS za strukturno politiko in regionalni razvoj. Na proračunski postavki Službe Vlade RS za strukturno politiko in regionalni razvoj za leto 2004 je bilo razpoložljivih 31.299.200 SIT, za leto 2005 pa državni proračun ni predvidel sredstev za reševanje problematike komunalne oskrbe romskih naselij. Sredstva iz proračuna 2004 so bila angažirana za plačilo projektov, ki so bili izbrani na razpisu leta 2002 in so prišli v izvedbo v letu 2004. Zaradi tega je bilo potrebno sredstva za izvedbo novega razpisa zagotoviti iz drugih postavk Službe Vlade RS za strukturno politiko in regionalni razvoj. Zagotovljena so bila lahko le kot regionalna spodbuda na način javnega razpisa. S prerazporeditvami je Službi Vlade RS za strukturno politiko in regionalni razvoj uspelo zbrati 100 milijonov SIT, kar je bilo ocenjeno kot znesek, ki bi že lahko pokril vsaj nekatere najnujnejše potrebe v obdobju do rebalansa proračuna 2005.

Zakonodajca s področja izvrševanja proračuna določa, da morajo biti razpisna merila uravnotežena. Razpis je zato določil naslednje uteži: kvaliteta projekta 15%, lokacija investicije 10%, delež lastnih sredstev občine 40% in ocena Urada Vlade RS za narodnosti 35%. Pri sami razdelitvi sredstev se je pokazalo, da je bil delež vpliva državnega organa (Urad Vlade RS za narodnosti), ki redno spremlja okoliščine, povezane z romsko populacijo, nezadosten, ob tem, da Urad Vlade RS za narodnosti tudi ni imel svojega predstavnika v komisiji za obravnavo vlog, prispelih na omenjeni javni razpis.

Na razpis je 20 romskih občin prijaviilo 31 projektov, dve občini (Grosuplje, Škocjan) nista izpolnjevali enega od pogojev razpisa (izvoljeni romski svetnik v občinskem svetu). Glede na izpolnjevanje razpisnih meril in razpoložljivih sredstev so sredstva dobile štiri občine: Trebnje (11.954.454 SIT), Krško (28.769.640 SIT), Kuzma (25.680.995 SIT) in Rogašovci (33.594.911 SIT).

Prioritetni vrstni red, ki ga je pripravil Urad Vlade RS za narodnosti se je upošteval le s 35-odstotno utežjo. Z upoštevanjem merila sofinanciranja občin (z 40 – odstotno utežjo) je bil dosežen bistveno večji učinek na razreševanje romske problematike, kot bi bil z razpršitvijo sredstev. Z dodelitvijo sredstev štirim občinam, ki so tudi same sofinancirale razreševanje romske problematike, bodo izvedeni projekti v skupni vrednosti 488 milijonov SIT. 100 milijonov državnih sredstev je torej pritegnilo še 388 milijonov SIT sredstev iz drugih virov.

Služba Vlade RS za strukturno politiko in regionalni razvoj je na podlagi prispelih prijav na razpis že pričela s pripravo programa osnovne komunalne oskrbe romskih naselij in predlagala njegovo financiranje z zagotovitvijo sredstev iz rebalansa državnega

proračuna 2005 v višini 500 milijonov SIT. Glede na urgentnost potreb na tem področju Služba Vlade RS za strukturno politiko in regionalni razvoj pričakuje razumevanje Vlade Republike Slovenije in Državnega zbora Republike Slovenije.

Trenutno je še vedno aktualen »stanovanjski razpis: Občine z romskim prebivalstvom se tako lahko prijavijo tudi na razpisani »Program spodbujanja zagotavljanja neprofitnih najemnih stanovanj občinam za leto 2005«, ki ga je Stanovanjski sklad RS, javni sklad, objavil v Uradnem listu št. 111-112 dne 15. 10. 2004 (o njem je Urad Vlade RS za narodnosti vse občine z romskim prebivalstvom obvestil dne 8. 12. 2004), s pomočjo katerega lahko občina pridobi do 75 % sredstev za zagotovitev neprofitnih najemnih stanovanj in na ta način učinkovito rešuje stanovanjski problem Romov v občini.

Vlada Republike Slovenije si bo, ne glede na tekoče, že omenjene finančne aranžmaje, prizadevala, da bo v letu 2006 in naprej zagotovila občinam z avtohtonim romskim prebivalstvom redna sistemska finančna sredstva. V vmesnem času (2005) pa bo poskušala obstoječe potrebe po dodatnem financiranju občin reševati z rebalansom proračuna po programskem principu, v okviru nacionalnega romskega programa pomoči, občinam, saj je le tako mogoče, glede na izjemno velik interes občin, med njimi zadovoljivo zagotoviti ustrezne prioritete.

Ob vsem tem je seveda zelo pomemben tudi odnos samih Romov do življenjskega okolja, v katerem se nahajajo, saj so dolžni tudi oni v tem procesu, po svojih močeh, aktivno sodelovati, hkrati pa vzajemno spoštovati vrednote večinskega prebivalstva, da bo tako tudi pri večinski populaciji večja pripravljenost za sprejemanje različnosti, ki je lastna Romom.

V vprašanju državnega svetnika Zupana se pojavi tudi omemba slabega sožitja med Romi in večinskim prebivalstvom na Dolenjskem, Beli krajini in Posavju, kar dejansko zavira hitrejšo izboljševanja položaja Romov na tem področju.

V ta namen bo Urad Vlade RS za narodnosti zagotovil ustrezne pogoje, da bo Zveza Romov Slovenije, krovna romska organizacija in kot taka sogovornik državnih organov, v kratkem vzpostavila na tem področju svojo podružnico – pisarno, ki bo posebej pokrivala področje Dolenjske, Bele krajine in Posavja.

Vprašanje državnega svetnika mag. Adolfa Zupana je bilo objavljeno v Poročevalcu državnega sveta št. 1/05

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA ZUNANJE ZADEVE

na vprašanje državnega svetnika Marka Juvančiča glede zgradbe nekdanjega veleposlaništva SFRJ v Washingtonu

---

Z vašim dopisom številka 700-01/90-967 z dne 19.1.2005 ste nam posredovali štiri vprašanja državnega svetnika g. Marka Juvančiča, ki se nanašajo na zgradbo nekdanjega veleposlaništva SFRJ v Washingtonu.

V nadaljevanju vam posredujemo naše odgovore:

1. V kakšnem stanju se nahaja zgradba nekdanjega veleposlaništva SFRJ na Kalifornijski ulici v Washingtonu, katerega je konec meseca januarja 2002 prevzel tedanji slovenski veleposlanik v Združenih državah Amerike?

Objekt je trenutno zaprt in varovan.

2. Ali ima Republika Slovenija namen navedeno zgradbo obnoviti in vanjo preseliti slovensko veleposlaništvo, ki se danes nahaja v utesnjenih prostorih na "New Hampshire Avenue"? Če, da zakaj slednje še ni bilo izvedeno v preteklih skoraj treh letih od prevzema zgradbe?

Ministrstvo za zunanje zadeve je v tem času opravilo naslednje aktivnosti:

- pridobilo investicijsko dokumentacijo (Dokument identifikacije investicijskega projekta, Predinvesticijsko zasnovo izgradnje veleposlaništva RS v Washingtonu in Investicijski program novega VP RS v Washingtonu) skladno z določili Uredbe o enotni metodologiji za izdelavo programov za javna naročila investicijskega značaja;

- pooblastilo je Servis skupnih služb vlade za izbor izvajalca za pregled stanja celotnega objekta na California Street s konstrukcijskega in gradbeno-fizikalnega vidika;

- pridobilo poročilo gradbenega inštituta ZRMK s področja preiskave vsebnosti zdravju škodljivih substanc, pregled stanja s konstrukcijskega in gradbeno-fizikalnega vidika in smernice za sanacijo objekta (ugotovljena prisotnost azbesta);

- izdelane so cenitve nepremičnin, ki so v lasti RS v Washingtonu;

- ves čas poteka koordinacija z Ministrstvom za finance zaradi problematike na financiranje prenove, izdelan je terminski plan odprodaje nepremičnin, ki po obnovi ne bodo več potrebne;

- v pripravi so pridobivanja soglasij v ZDA;

- Veleposlaništvo RS v Washingtonu je v fazi izbora izvajalca za rekonstrukcijo novega veleposlaništva na California Street.

3. Ali je RS formalno vpisana kot lastnica nekdanjega veleposlaništva SFRJ v Washingtonu in koliko so znašali vsi stroški vzdrževanja prostorov v navedeni zgradbi v obdobju od prevzema ključev zgradbe do 31.12.2004?

RS je formalno vpisana kot lastnica. Stroški vzdrževanja objekta so bili 10.000,00 USD.

4. Kdo danes operativno, "v praksi" izvaja dela in naloge skrbnika zgradbe nekdanjega veleposlaništva SFRJ v Washingtonu?

Dela in naloge skrbnika zgradbe na California Street opravlja Ministrstvo za zunanje zadeve in veleposlaništvo RS v Washingtonu.

Vprašanje državnega svetnika Marka Juvančiča je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 2/05.

ODGOVOR VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE

na vprašanje državnega svetnika Darka Frasa v zvezi z vračanjem nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča

Državni svet je Vladi Republiki Sloveniji in Ministrstvu za finance z dopisom, št. 310-01/89-1/89 z dne 22.12.2004 postavil naslednja vprašanja:

1. Ali sta Vlada Republike Slovenije oz. Ministrstvo za finance proučila zahtevo skupine občin po takojšnjem sestanku v zvezi s preprečitvijo škodljivih posledic za izvajanje zakonskih nalog prizadetih lokalnih skupnosti in nastanka večje gospodarske škode zaradi vračila odmerjenega in plačanega nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča podjetjem Elektro, Telekom itd kot posledico odločb Ustavnega sodišča Republike Slovenije o razveljavitvi občinskih odlokov.
2. Iz kakšnega razloga ter na kakšni podlagi Vlade Republike Slovenije niti Ministrstvo za finance do današnjega dneva nista sprejela predstavnikov prizadetih občin, čeprav je od pisne zahteve minilo že štiri mesece, po izvolitvi nove vlade pa je bilo več vmesnih pisnih in telefonskih urgenc.
3. Kakšno je stališče Vlade Republike Slovenije in Ministrstva za finance do pobude prizadetih lokalnih skupnosti in podpore k tej pobudi s strani Komisije državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj, da Vlada Republike Slovenije v čim krajšem času v okviru sistematskih možnosti pripravi predlog za ustrezni ukrepi za preprečitev škodljivih posledic za izvajanje (financiranje) zakonskih nalog prizadetih lokalnih skupnosti in nastanka večje gospodarske škode.

V zvezi z dopisom občine Lenart z dne 1.9.2004, ki ga je v soglasju z občinami Benedikt, Cerkevjak, Destrnik, Hajdina, Hoče - Slivnica, Kungota, Maribor, Pesnica, Sveta Ana, Šentilj, Železniki in državnim svetnikom Darkom Frasom poslala na Vlado Republike Slovenije in na Ministrstvo za finance, je Ministrstvo za finance pripravilo odgovor, ki ga je z dopisom, št. 425-11-42/2004 z dne 10.11.2004 poslalo občini Lenart. V zvezi s pripravo tega dopisa je Ministrstvo za finance v tem času opravilo več usklajevalnih sestankov v okviru ministrstva (s pravno službo in drugimi sektorji v okviru ministrstva ter z davčno upravo) ter proučilo možnosti za rešitev problema v okviru veljavne zakonodaje s področja javnih financ.

Po določbah 25. člena zakona o financiranju občin se nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča šteje med ocenjene lastne prihodke občine za izračun finančne izravnave. Skladno z obrazložitvijo odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije, ki je razveljavila posamezne določbe zakona o financiranju občin, se ocena lastnih prihodkov občin pripravil tako, da se upošteva finančna moč posamezne občine. Pri tem se ne upoštevajo le dejanski (udejanjeni) prihodki, temveč tudi potencialni (neudejanjeni) prihodki občine. Finančno moč občine določajo tudi ocenjene neuvedene, a na podlagi ustave in zakonov možne dajatve. V praksi to pomeni, da se zaradi neudejanjanja prihodkov v posamezni občini za ocenjen obseg takih prihodkov zmanjša finančna izravnava. V primeru, da so prihodki občine realizirani nad ocenjenim obsegom, višje realizirani prihodki ne pomenijo, da se občini zmanjša finančna izravnava, ker se pri izračunu finančne izravnave upošteva samo ocena teh prihodkov. Posledica tega je, da so občine, ki so to dajatev imele uvedeno in so iz tega naslova zbrale več sredstev, kot je bila njihova ocena, lahko več zbrana sredstva nadomestila porabile za financiranje njihovih tekočih proračunskih potreb ali pa so jih namenile za izvedbo posameznih investicij.

Na nivoju vseh občin je bila v preteklih letih ocena nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča, ki je bila upoštevana pri izračunu finančne izravnave, vedno nižja od dejansko realiziranih sredstev iz tega naslova, kar pomeni, da so občine prejemale finančno izravnavo, ki bi jo ob upoštevanju dejansko realiziranega nadomestila ne prejemale, hkrati pa so bile stimulirane za pobiranje večjega obsega lastnih prihodkov iz tega naslova. Ker so bile pri oceni upoštewane možne obremenitve tako fizičnih kot pravnih oseb ob ugotovljenem povprečju na ravni države, so imele posamezne občine pri sprejemanju občinskih odlokov različen pristop. Posebno se je to odrazilo pri zaračunavanju nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za objekte gospodarske javne infrastrukture v državni lasti, kjer so občine, ki so imele take objekte, sprejele obremenitve v znatno večjem obsegu, kot je bilo to zaračunano v povprečju drugim pravnim osebam. Pri usklajevanju ocene za posamezno proračunsko leto je Ministrstvo za finance predstavnike posameznih občin opozorilo na morebitno posledice, ki bi nastale v primeru razveljavitve posameznega občinskega odloka, vendar so občine pri sprejemanju svojih odločitev avtonomne.

Zaradi uveljavitvi odločb Ustavnega sodišča Republike Slovenije bodo morale občine preveč zaračunano nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča vrniti zavezancem iz vplačilnega podračuna, na katerem se izbira nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča. Če na tem računu ne bo dovolj sredstev za vračilo, pa bodo morale ta sredstva iz podračuna proračuna občine. Ker to lahko pomeni znaten poseg v že sprejeti proračun, bi se morale občine z upravičenci do vračila sredstev čimprej dogovoriti o zamudnih obrestih, časovnem trajanju in možnem načinu vračila preveč plačanega nadomestila.

2. Ministrstvo za finance je usklajevalni sestanek s predstavniki prizadetih občin in upravičencev do vračila nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča sklical za 5.1.2005. Na tem sestanku je skladno z ugotovljenimi možnostmi predlagalo rešitve te problematike, vendar se s predlaganimi rešitvami predstavniki občin niso strinjali.

3. Zaradi morebitnih negativnih učinkov odločb Ustavnega sodišča Republike Slovenije na oceno prihodkov, ki se upošteva pri izračunu finančne izravnave, je Vlada Republike Slovenije kasnila tudi s sprejemom dopoljenih zneskov finančne izravnave za leto 2004. Ker je osnovno za oceno nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča po sklepu vlade predstavljala ocena nadomestila za leto 2003, je Ministrstvo za finance skupaj z Davčno upravo Republike Slovenije proučilo, če so bile pri oceni tega prihodka za leto 2004 pri pravnih osebah uporabljene osnove. Tako je bilo v posameznih občinah ugotovljeno, da so bili v osnovo za leto 2003 zajeti tudi določeni podatki od pravnih oseb, ki jih po določbi ustavnega sodišča ni možno več upoštevati, zato je bila ustrezno popravljena osnova za to leto. Sprejeti izračun dopoljenih zneskov finančne izravnave za leto 2004 je tako pri oceni nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča izločil vse nepravilno zaračunane dajatve pri pravnih osebah po občinah, za katere je bilo ugotovljeno, da so bili odpravljeni občinski odloki z odločbo ustavnega sodišča.

V procesu nadaljnjega razreševanja te problematike je Ministrstvo za finance ugotovilo, da javnofinančna zakonodaja ne omogoča

rešitve problema v smislu odpisa dolga niti ni možno zagotavljati dodatnih sredstev finančne izravnave občinam, ki so dejansko imele realizirane prihodke iz tega naslova nad ocenjeno višino, ker bi bilo to krivično do ostalih občin. To pomeni, da bodo občine na tak ali drugačen način sredstva morale vrniti, v skrajnem primeru tudi skozi prisilno izterjavo. Glede na velik obseg vračil bo to za posamezno občino lahko velik problem. Možne rešitve tega problema je potrebno poiskati znotraj obstoječih predpisov. Ključno je, da bodo tudi občine same aktivno pristopile k iskanju rešitev. Ministrstvo za finance tako predlaga neposreden dogovor občin z upravičenci do vračila preveč plačanega nadomestila, kjer bi morale občine dogovoriti možnost obročnega odplačila sredstev, lahko pa tudi druge oblike olajšav glede vračila obresti. Tak pristop bi omogočil občinam preprečiti morebitne težave pri izvajanju nalog, ki so jih opredelile v načrtu razvojnih programov za obdobje 2005-2008.

Ne glede na to, da se predstavniki občin niso strinjali s predlaganimi zaključki na usklajevalnem sestanku, bo Ministrstvo za finance nadaljevalo z aktivnostmi, ki bodo omogočile poravnavo obveznosti po odločbah Davčne uprave Republike Slovenije v daljšem obdobju na tak način, da bi občine vračale glavnico dolga z izračunanimi pogodbenimi obrestmi (ne pa zamudnih), kar bo znatno zmanjšalo obveznost posamezne občine in preprečilo morebitne težave pri tekočem financiranju nalog občine, na katere je opozoril državni svetnik.

---

*Vprašanje državnega svetnika
Darka Frasa je bilo objavljeno v
Poročevalcu št. 1/05*

DELNI ODGOVOR MINISTRSTVA ZA PRAVOSODJE

na vprašanje državnega svetnika Marjana Maučeca v zvezi z odgovornostjo Nezavisne države Hrvatske - NDH glede škode na delu okupiranega slovenskega ozemlja

---

Z vašim dopisom št. 710-03/91-1/43 z dne 19.1.2005 ste nam v odgovor poslali vprašanje državnega svetnika Marjana Maučeca v zvezi z odgovornostjo "Nezavisne države Hrvatske - NDH" glede škode na delu okupiranega slovenskega ozemlja.

Državni svetnik sprašuje, ali iz mirovnega sporazuma z dne 10.2.1947 izhaja, da je bila "Nezavisna država Hrvatska" del hitlerjevske koalicije ter kdo je odgovoren za škodo, ki jo je NDH povzročila na delu okupiranega slovenskega ozemlja. Po mnenju državnega svetnika je namreč premoženje NDH in njena odgovornost za povzročeno škodo prešlo na njene naslednike, ti pa so odgovorni za škodo, ki je bila storjena na slovenskem ozemlju. Državni svetnik meni, da je dolžnost državnega pravobranilstva, da ugotovi, kdo so nasledniki, in da sproži ustrezne postopke.

S tem v zvezi je Ministrstvo za pravosodje generalnega državnega pravobranilca zaprosilo, naj posreduje vse potrebne informacije v zvezi s tem vprašanjem.

Iz odgovora generalnega državnega pravobranilca izhaja sledeče:

Državno pravobranilstvo ne razpolaga s tekstom mirovnega sporazuma z dne 10.2.1947 in predlaga, da se podatke o vsebini mirovnega sporazuma v Parizu in eventualno tolmačenje le-tega pridobi od Ministrstva za zunanje zadeve. Vendar pa je iz nekaterih

dejstev razumeti, da je NDH bila del Hitlerjeve koalicije, še zlasti zato, ker so jo po razglasitvi priznale tiste države, ki so bile podpisnice Trojnega pakta ali pa Antikominternskega pakta, h kateremu naj bi pristopila tudi NDH. S temi državami je NDH vzpostavila tudi diplomatske odnose. Pri sklepanju mirovnega sporazuma na konferenci v Parizu pa NDH ni nastopala.

Državno pravobranilstvo smatra, da ni pristojno za ugotavljanje pravnega nasledstva NDH in za sprožitve ustreznih postopkov. Za proučitev okoliščin v zvezi z odgovornostjo za škodo, ki so jo povzročile države agresorke, so pomembna tudi zgodovinska vprašanja in diplomatsko delovanje med SFRJ in državnimi agresorkami oziroma njihovimi naslednicami.

Glede na zgoraj navedena pojasnila se bo Ministrstvo za pravosodje s prošnjo za natančnejša pojasnila v zvezi s to problematiko obrnilo tudi na Ministrstvo za zunanje zadeve. Ko bomo ta pojasnila prejeli, bomo podali celovit odgovor na vprašanje državnega svetnika.

---

*Vprašanje državnega svetnika
Marjana Maučeca je bilo
objavljeno v Poročevalcu št. 2/
05*

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA PROMET

na vprašanje državnega svetnika mag. Adolfa Zupana glede izgradnje avtoceste Ljubljana-Obrežje

---

Prejeli smo vprašanja državnega svetnika mag. Adolfa Zupana glede izgradnje avtoceste Ljubljana - Obrežje.

Vprašanje št. 1: V kateri fazi je pripravljena dokumentacija za izgradnjo avtoceste od Ljubljane do Obrežja glede na zagotovilo v nacionalnem programu, da bo zgrajena do konca leta 2007?

Odgovor: Postopek priprave in sprejema uredbe o državnem lokacijskem načrtu, s katero se trasa avtoceste umesti v prostor, je za posamezne avtocestne odseke v naslednjih fazah.

· AC odsek Pluska - Ponikve: Vlada Republike Slovenije je obravnavala variante poteka trase avtoceste in določila, da je najustreznejši potek trase avtoceste po varianti Bukovje. Uredba

o državnem lokacijskem načrtu bo predvidoma sprejeta junija 2006.

- AC odsek Ponikve-Hrastje: Izdelana je primerjalna študija variant, za izbrano varianto se bo pričel izdelovati lokacijski načrt, ki bo predvidoma sprejet z uredbo o državnem lokacijskem načrtu februarja 2006.
- AC odsek Lešnica - Kronovo: Pripravljena je uredba o državnem lokacijskem načrtu, katere sprejem pričakujemo v najkrajšem možnem času.

Ostali avtocestni odseki se gradijo oziroma so že dograjeni in predani v promet.

Vprašanje št. 2: Ali drži informacija, da priporočena korigirana pobočna varianta izgradnje avtoceste mimo Trebnjega nima za svojo izvedbo potrebne dokumentacije in je v bistvu še v fazi študije?

Odgovor: Primerjalno študijo variant za avtocestni odsek Pluska-Ponikve je izdelalo podjetje Topos v sodelovanju s podjetjem Acer v septembru 2004. Vladi Republike Slovenije je bila študija predložena v obravnavo in sprejem konec oktobra 2004. Vendar pa je prejšnja vlada zaradi izteka mandata študijo le obravnavala in sprejela sklep s priporočilom novi vladi. Dne 10.2.2005 je Vlada Republike Slovenije obravnavala variante poteka trase avtoceste in odločila, da je najustreznejši potek avtoceste po varianti Bukovje.

Vprašanje št. 3: Ali imajo posamezni odseki še ne zgrajene avtoceste izdelane časovne diagrame in ali je možno te posredovati občinam iz območja Dolenjske, Bele krajine in Posavja, območnima gospodarskima zbornicama Dolenjske in Posavja?

Odgovor: Terminski plani za avtocestne odseke, za katere še ni sprejeta uredba o državnem lokacijskem načrtu, obstajajo. Terminski plani od sprejema uredbe o državnem lokacijskem načrtu do dokončanja gradnje pa se izdelajo po sprejemu uredbe o državnem lokacijskem načrtu. Ker so ti dokumenti operativne narave, so z njimi seznanjeni neposredni udeleženci v postopku. Že v odgovoru na prvo zastavljeno vprašanje pa smo navedli predvidene roke sprejema uredb o državnem lokacijskem načrtu.

---

*Vprašanje državnega svetnika
mag. Adolfa Zupana je bilo
objavljeno v Poročevalcu št. 1/
05*

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA ZUNANJE ZADEVE

na vprašanje državnega svetnika Jožefa Jeraja v zvezi z notificiranjem nasledstva avstrijske državne pogodbe

---

Zahvaljujem se vam za vaš dopis z dne 18.10.2004, v katerem ste izpostavili vprašanje, zakaj Republika Slovenija pri depozitarju (Vladi Ruske federacije) še ni notificirala nasledstva Avstrijske državne pogodbe (v nadaljevanju: ADP).

Medtem ko sta Slovenija in Avstrija leta 1992 uredili nasledstvo pogodb, sklenjenih med nekdanjo Jugoslavijo in Avstrijo, pa Republika Slovenija ADP formalnopravno ni nasledila. Avstrija se je pri tem sklicevala na naravo te pogodbe kot t. i. zaprte večstranske mednarodne pogodbe, ki ne dovoljuje širjenja kroga pogodbenic na nove pogodbenice, in na potrebo, da o članstvu soglašajo vse pogodbenice. Pogodba je za Republiko Slovenijo pomembna z več vsebinskih vidikov, predvsem; skupna državna meja na podlagi vzpostavitve Avstrije v predvojnih mejah (čl. 5), varstvo slovenske manjšine (čl. 7), prepoved nacionalistične in nacistične dejavnosti (čl. 9), obveznost oz. skrb za grobišča padlih vojakov zavezniških in pridruženih sil (čl. 19) in odškodninska vprašanja (čl. 27).

Čeprav ADP kot večstranska pogodba Avstrijo v skladu z načelom pakta servanda mednarodnopravno zavezuje ne glede na to, ali je

pogodbenica tudi Republika Slovenija, pa bi članstvo Slovenije okrepilo njen položaj v pogodbi. Ker pogodba določa tudi meddržavno mejo, gre za t. i. radirano pogodbo, ki Republikli Sloveniji daje pravico do avtomatičnega nasledstva, takšnih pogodb pa tudi ni mogoče razveljaviti s sklicevanjem na spremenjene okoliščine.

Sporočam vam, da preučujemo nadaljnje korake in pripravljamo vse potrebno, da bi zadevo obravnavala vlada in o tem sprejela ustrezne odločitve.

---

*Vprašanje državnega svetnika
Jožefa Jeraja je bilo objavljeno
v Poročevalcu št. 12/04*

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA KULTURO

na vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca glede umetnin, ki jih je Kraljevina Italija odpeljala iz območij sedanjih primorskih občin

---

Posredovali ste nam vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca glede umetnin, ki jih je Kraljevina Italija odpeljala iz območij sedanjih primorskih občin. Za vprašanje se zahvaljujemo in pojasnjujemo naslednje:

Leta 1940 je takratna pristojna spomeniškovarstvena služba organizirala odvoz umetniških del tudi iz cerkva in muzejev v Piranu, Izoli in Kopru zaradi vojne nevarnosti. Vprašanje vračanja predmetov umetniške, zgodovinske in arheološke vrednosti iz Italije se je zastavilo takoj po II. svetovni vojni. Pravno podlago za italijansko vračanje kulturnih dobrin umetniških del, arhivov ter katastrskih in zemljiških knjig predstavljata Mirovna pogodba z Italijo podpisana 10. februarja 1947 v Parizu (t. i. Pariška mirovna pogodba) ter Pogodba med SFRJ Jugoslavijo in Republiko Italijo podpisana v Osimu 10. novembra 1975 (t. i. Osimska pogodba) in sicer prva za ozemlje, odstopljeno Jugoslaviji leta 1947, in druga z izmenjavo pisem tedanjih zunanjih ministrov Minič-Rumor ob podpisu pogodbe, za tisti del ozemlja nekdanjega Svobodnega tržaškega ozemlja (ustanovljenega na podlagi 21. člena mirovne pogodbe), ki je Jugoslaviji pripadlo z Osimsko pogodbo (Cona B nekdanjega Svobodnega tržaškega ozemlja).

Do razpada Jugoslavije je poteklo več zasedanj delegacij obeh držav, prizadevanja za vračanje kulturnih dobrin umetniških del, arhivov ter katastrskih in zemljiških knjig pa so se nadaljevala tudi po osamosvojitvi Slovenije. Ministrstvo za zunanje zadeve je z več verbalnimi notami italijanski strani predlagalo, da se v skladu z vsebino izmenjanih pisem Minič-Rumor z dne 10.11.1975 in izmenjanih not med Veleposlaništvom RS v Rimu in MZZ Italijanske republike 31.7.1992, ki potrjujejo obojestransko potrditev nasledstva dvostranskih pogodb in pripravljenost za rešitev omenjenih odprtih vprašanj resitucije, ustanovi mešana komisija, sestavljena iz slovenske in italijanske delegacije, ki bo proučila in uredila še nerešena vprašanja, ki se nanašajo na vrnitev kulturnih dobrin, umetniških del, arhivov ter katastrskih in zemljiških knjig.

V zvezi s tem je v sklopu obravnavanja kulturnega sodelovanja z italijansko stranjo v letu 2004 potekalo dvoje pogovorov (julija meseca v Rimu) visokih uradnikov ministrstva za zunanje zadeve obeh držav, ki se bodo nadaljevali v letu 2005.

Seznam del je stroka v preteklih letih dopolnjevala. Za to imenovana strokovna skupina pri Ministrstvu za kulturo je l. 2004 izdelala seznam, na katerem je 93 umetnin. Sicer pa celotno problematiko spremlja medresorska delovna skupina, imenovana s strani Vlade Republike Slovenije junija 2002, pod vodstvom Ministrstva za zunanje zadeve.

Z večino umetniških del ni bilo znano njihovo nahajališče v Italiji, do 15. maja 2002, ko je bilo v Rimu na tiskovni konferenci javnosti prvič predstavljeno 25 umetniških del izjemne vrednosti, ki so bila do tedaj spravljena v neprimernih pogojih v zabojih v kleti rimskega muzeja v Beneški palači in za njih strokovna javnost ni vedela, kje se nahajajo.

Za arhivsko gradivo kot za slike in predmete iz navedenega seznama je znana institucija, ki je zanje zadolžena, kot je tudi sledljiva lokacija, kje se nahajajo, to pa je predpogoj za oblikovanje ustreznega zahtevka vračila v izvorniku in v naravi.

Republika Slovenija si skupaj z lastniki umetnin ter dediščine in v sodelovanju s strokovnimi institucijami prizadeva za vrnitev odpeljanih umetnin v okviru meddržavnega sodelovanja pri reševanju odprtih vprašanj.

Vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 2/05

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA FINANCE

na vprašanje državnega svetnika Janeza Sušnika glede izbrisa hipoteke na nepremičninah Industrije usnja Vrhnika

---

V dopisu z dne 16. 2. 2005 ste na Ministrstvo za finance naslovili vprašanje v zvezi z izbrisom hipoteke na nepremičninah v zvezi s pogodbo o prodaji nepremičnin v Šmartnem pri Litiji, ki so last podjetja IUV Vrhnika.

V zvezi z omenjeno zadevo vam moram pojasniti naslednje:

Republika Slovenija je dne 25. 3. 2004 in 30. 3. 2004 izdala poroštvo za obveznosti podjetja IUV Vrhnika v skupni višini 2,802 milijarde SIT. Glede na dejstvo, da zakon o javnih financah določa, da mora biti vsako državno poroštvo zavarovano, sta se Republika Slovenija in IUV Vrhnika dogovorila, da se omenjeno državno poroštvo zavaruje tudi z zastavo nepremičnine v Šmartnem pri Litiji.

Uprava podjetja IUV Vrhnika je s podjetjem Koviko sklenila pogodbo o prodaji nepremičnine brez soglasja zastavnega upnika Republike Slovenije in šele po sklenjeni pogodbi zaprosila za soglasje za izbris omenjene hipoteke.

Ob navedenem vas moram seznaniti z dejstvom, da zavarovanje poroštva Republike Slovenije že ob sklenitvi poroštvene pogodbe ni bilo dano v zadostni višini za morebitno poplačilo poroštva, saj je višina porokove obveznosti (brez obresti in stroškov) 2,8 mlrd SIT, zavarovanje poroštva pa je po cenitvi iz leta 2004 vredno 2,4 mlrd SIT.

Ministrstvo za finance ne sme že tako nezadostnega zavarovanja državnega poroštva zmanjšati še za dodatnih 800 mio SIT (za kolikor je ocenjena nepremičnina v Šmartnem) v škodo slovenskih davkoplačevalcev.

Vprašanje državnega svetnika Janeza Sušnika je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 3/05

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA KULTURO

na vprašanje državnega svetnika Marka Juvančiča v zvezi z odločitvijo javnega zavoda Knjižnica Šiška glede ponovne uvedbe splošne članarine

---

Marko Juvančič, državni svetnik, je naslovil na Ministrstvo za kulturo dve vprašanji v zvezi z delovanjem Knjižnice Šiška, in sicer:

- kakšno je stališče MK do ponovne uvedbe članarine v Knjižnici Šiška in ali je navedena odločitev v skladu z zakonom o knjižničarstvu in uredbo o osnovnih storitvah knjižnic;
- kakšna so merila in pogoji, po katerih se tako zbrana sredstva lahko uporabijo.

Stališče Ministrstva za kulturo temelji na določbah Zakona o knjižničarstvu (Uradni list RS, št. 87/01, v nadaljevanju: zakon) in Uredbi o osnovnih storitvah knjižnic (Uradni list RS, št. 29/03, v nadaljevanju: uredba).

Vsaka občina mora zagotoviti knjižnico dejavnost za svoje občane tako, da ustanovi splošno knjižnico sama ali skupaj z drugimi občinami, ali tako, da poveri opravljanje te dejavnosti s pogodbo drugi splošni knjižnici v soglasju z njenim ustanoviteljem (prvi odstavek 20. člena zakona), kar pomeni, da so ustanovitelji splošnih knjižnic, ki so javni zavodi, posamezne občine, ali pa več občin skupaj. Knjižnice pridobivajo sredstva iz javnih virov, plačil uporabnikov za izvajanje javne službe, s prodajo blaga in storitev na trgu in drugih virov pod pogoji, določenimi v aktih o ustanovitvi (51. člen zakona). Sredstva za izvajanje javne službe knjižnice, ki je javni zavod, zagotavlja ustanovitelj na podlagi programa sela in finančnega načrta knjižnice, h kateremu mora knjižnica pridobiti soglasje ustanovitelja oziroma soustanoviteljev, če je ustanovitelj več občin (52. člen zakona). Navedeno pomeni, da ni v nasprotju z zakonom ureditev, po kateri knjižnica, ki je javni zavod, uvede članarine, če je tako urejeno v programu dela in finančnem načrtu, h kateremu je ustanovitelj dal soglasje.

Uredba v drugem odstavku 5. člena določa, da knjižnica lahko zaračuna članarino in/ali drugo nadomestilo, s katerim pokrije del stroškov, vendar le, če pokrivanje teh stroškov ni zajeto v okviru financiranja javne službe, kar le potrjuje, da so članarine oziroma druga nadomestila dopustna, če je tako določeno v letnem programu dela in finančnem načrtu knjižnice ob dodatni varovalki, to je soglasju ustanovitelja. Pri tem poudarjamo, da so člani do osemnajstega leta starosti in brezposelne osebe oproščene članarin in vpisnin (tretji odstavek 5. člena uredbe).

Glede na zakonske določbe Ministrstvo za kulturo nima neposrednega vpliva na poslovanje knjižnic, katerih ustanoviteljica je Mestna občina Ljubljana. Ministrstvu ni znano, ali so knjižnice uvedle splošno članarino po sklepih organov upravljanja oziroma svojega ustanovitelja in ali je bilo to ustrezno regulirano v njihovih ustanovnih aktih, programih dela in finančnih načrtih oziroma ali so pridobile ustrezna soglasja ustanovitelja za uvajanje članarin.

Merila in pogoji, po katerih se tako zbrana sredstva lahko uporabljajo, so (praviloma) urejeni v finančnem načrtu, na katerega je ustanovitelj dal soglasje. Finančnemu načrtu namreč knjižnica mora opredeliti načrtovano višino sredstev, pridobljenih iz članarin in/ali drugih nadomestil, hkrati pa mora natančno opredeliti, v kakšne namene bo porabila tako pridobljena sredstva.

Vprašanje državnega svetnika Marka Juvančiča je bilo objavljeno v Poročevalcu državnega sveta št. 2/2005

ODGOVOR ZAVODA ZA ZDRAVSTVENO ZAVAROVANJE

na pobudo državnega svetnika Dora Hvalice za ponovno razpravo in odločanje o 30. členu Pravil obveznega zdravstvenega zavarovanja

---

Sporočamo vam, da je upravni odbor Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije dne 28.2.2005 obravnaval predlog spremembe 30. člena Pravil obveznega zdravstvenega zavarovanja. Predlagana sprememba se nanaša na pravico do mostička oz. zobnoprostetičnih nadomestkov in bo zavarovanim osebam zagotavljala tako kompleksnejšo rehabilitacijo kot tudi enostavnejšo rehabilitacijo v vidnem sektorju.

Predlog spremembe navedene določbe Pravil obveznega zdravstvenega zavarovanja bo predložen v obravnavo in sprejem skupščini ZZZS, ki bo predvidoma konec meseca marca.

Vprašanje državnega svetnika Dora Hvalice je bilo objavljeno v Poročevalcu državnega sveta št. 3/2005

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA JAVNO UPRAVO

na vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca glede sistema pravil in meril za določanje plač zaposlenim v javnem sektorju

V zvezi z zgoraj navedenim vprašanjem državnega svetnika Jožeta Ilca glede sistema pravil in meril za določanje plač zaposlenim v javnem sektorju, Vam podajamo naslednji odgovor:

Zakon o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 20/04, Uradno prečiščeno besedilo UPB2 in 70/04, v nadaljevanju ZSPJS) se je začel uporabljati s 01.07.2004, izvajati pa se bo začel z dnem prvega izplačila plač po tem zakonu. Do tedaj se uporabljajo vsi predpisi, ki so veljali do začetka njegove uveljavitve.

Temeljni sistemski zakon, ki se še uporablja za urejanje plač javnih uslužbencev, je Zakon o razmerjih plač v javnih zavodih, državnih organih in v organih lokalnih skupnosti (Uradni list RS, št. 18/94 in 36/96, v nadaljevanju ZRP). ZRP je določil temeljno strukturo plače javnih uslužbencev (osnovna plača, del plače za delovno uspešnost in dodatki) ter plačne razrede in njim pripadajoče količnike ter opredelil temeljna pravila za določanje količnikov, napredovanje javnih uslužbencev, ocenjevanje delovne uspešnosti in določanje dodatkov k plači. V prilogi ZRP so določene osnovne plače tipičnih delovnih mest, medtem ko se je višina ostalih plač določa z drugimi zakoni, podzakonskimi predpisi in drugimi splošnimi akti ter kolektivnimi pogodbami. Na ta način je bila vzpostavljena precejšnja togost ureditve plač javnih uslužbencev, saj bi za spremembo razmerij med plačami tipičnih delovnih mest potrebovali vsakokratno spremembo zakona, ostala delovna mesta pa so se seveda bolj ali manj uvrščala okrog tipičnih delovnih mest in so bila na ta način z njimi v tesni povezavi.

Ob ZRP pa področje plač v javnem sektorju ureja še več kot 40 predpisov, ki so bili sprejeti v različnih obdobjih in temeljijo na različnih načelih, posledično pa je v preteklosti s takšnim načinom urejanja plač prišlo do bistvenih sprememb zakonsko postavljenih razmerij med plačami v javnem sektorju. Tako lahko ugotovimo, da je ZRP kot sistemski zakon ostal nespremenjen in se ni prilagajal spremembam družbenih razmer in zahtevam trga delovne sile, vendar pa se je zato za dvigovanje višine plač in za ustrezno prilagajanje posameznih plač zahtevnosti dela uvedla praksa določanja mnogih novih dodatkov. Število teh dodatkov je izredno veliko, njihova višina pa nikakor ni zanemarljiva, saj se je z njimi porušilo razmerje, določeno v navedenem zakonu.

Dodatno nepreglednost in neprimerljivost plač povzroča dejstvo, da najvišje plače v javnem sektorju, torej plače funkcionarjev, niso bile vključene v skupen sistem, temveč so bile urejene v več področnih zakonih. Kljub temu pa so plače večine funkcionarjev vezane na ureditev plač poslancev ali pa so posredno zgledeje po tej ureditvi. Tako se je neformalno izoblikoval še nov sistem plač funkcionarjev, ki temelji na drugačnih pravilih določanja plače. Za izračun plač funkcionarjev in javnih uslužbencev se zato uporabljata različni obračunski osnovi, ki se različno usklajujeta, pa tudi dodatki se obračunavajo na različne načine. Nepregledna ureditev najvišjih plač v javnem sektorju in njihova drugačna dinamika naraščanja pa je seveda posledično povzročala tudi neobvladljivost plač v javnem sektorju.

Razlogi za sprejem ZSPJS torej izhajajo iz ocene stanja na tem področju. Sedanja ureditev plač v javnem sektorju namreč ne omogoča preglednosti in primerljivosti sistema plač, kar skupaj s parcialnim urejanjem tega področja vodi k neobvladljivosti sistema samega.

Plačni sistem je del zakonske ureditve, ki ureja splošna izhodišča določanja in oblikovanja plač. Tako je v okviru sistema plač določena struktura plače (osnovna plača, delovna uspešnost in dodatki). Sistem plač določa ob skupnih elementih tudi primere fleksibilnosti pri določanju plač, bodisi način spreminjanja plač na splošni ravni (na primer usklajevanje osnovnih plač), bodisi način spreminjanja osnovnih plač posamezni kategoriji javnih uslužbencev (na primer spremembe osnovne plače na določenih delovnih mestih in v določenih nazivih glede na določene normative oziroma trajnost zaposlitve), ter možnosti individualiziranja plače posameznika (na primer gibljiv del plače, ki nagraduje delovno uspešnost javnega uslužbenca ali funkcionarja, napredovanje in določeni dodatki, ki niso vštet v vrednotenje delovnega mesta in naziva).

Z ZSPJS sprejeti plačni sistem ukinja količnike in izhodiščno plačo za negospodarstvo ter tudi t.i. poslansko osnovo za oblikovanje plač funkcionarjev. Namesto tega uvaja nominalne zneske mesečnih osnovnih plač, ki se določijo z uvrstitvijo delovnega mesta, naziva ali funkcije v plačni razred na plačilni lestvici.

Za oceno primernosti kateregakoli sistema plač, posebej še sistema plač v javnem sektorju, je ključnega pomena določitev ciljev, ki naj bi bili doseženi z njegovo postavitvijo in njegovo izvedbo. Ti cilji so naslednji:

1. vzpostavljen bo skupen plačni sistem za javne uslužbence in funkcionarje,
2. določena bodo ustrezna razmerja med plačami javnih uslužbencev in funkcionarjev,
3. vzpostavljen bo fleksibilen plačni sistem, ki bo višino plač bolj povezoval z učinkovitostjo in rezultati dela,
4. plačni sistem bo pregleden ter obvladljiv z vidika javnih financ.

Za določitev konkretnega obsega veljavnosti ZSPJS je bila oblikovana definicija javnega sektorja. Po tej definiciji javni sektor sestavljajo:

- * državni organ in uprave samoupravnih lokalnih skupnosti
- * javne agencije, javni skladi, javni zavodi in javni gospodarski zavodi ter
- * druge osebe javnega prava, ki so posredni uporabniki državnega proračuna ali proračuna lokalne skupnosti.

To so neposredni in posredni uporabniki proračuna, ki se jim sredstva za plače zagotavljajo iz državnega proračuna ali proračuna lokalne skupnosti. Javna podjetja in gospodarske družbe, v katerih ima večinski delež oziroma prevladujoči vpliv država ali lokalna skupnost, pa po ZSPJS niso del javnega sektorja.

Plača javnega uslužbenca je tako po predpisih, ki se še uporabljajo in po novi plačni zakonodaji sestavljena iz osnovne plače, dela plače za delovno uspešnost in dodatkov. Pravno podlago za določitev plač poslovnih oseb v javnem sektorju določa med drugim tudi Zakon o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93) in pravilniki ter odredbe za posamezna področja javnega sektorja. Podzakonski predpisi, izdani na podlagi ZSPJS, pa določajo, da lahko proračunski uporabniki, ki izvajajo tržno dejavnost, del

sredstev, pridobljenih iz tega naslova, namenijo tudi za plače. Prav tako pa se del sredstev za plače nameni lahko iz naslova racionalizacije poslovanja. Ti predpisi že veljajo, izvajati pa se bodo začeli z dnem prvega obračuna plač po ZSPJS.

Po določenih dejavnostih javnega sektorja lahko poslovodne osebe v javnem sektorju opravljajo tudi dežurstva, so v stalni pripravljenosti ali delajo preko polnega delovnega časa, zato jim na podlagi tega pripadajo ustrezni dodatki, ki predstavljajo velik delež njihove celotne bruto plače, ki je zato posledično višja.

V predlogu novele ZSPJS so določbe, ki bodo posegle v t. i. izstopajoče plače in uzakonile popolno javnost plač v javnem sektorju.

Letos bodo predvidoma sprejeti vsi podzakonski predpisi, ki bodo v prihodnjem letu omogočili implementacijo novega plačnega sistema. Med njimi tudi odlok o uvrščanju funkcij v plačne razrede in uredba, s katero bodo v plačne razrede uvrščena vsa delovna mesta ravnateljev, direktorjev in tajnikov v javnem sektorju.

---

*Vprašanje državnega svetnika
Jožeta Ilca je bilo objavljeno v
Poročevalcu št. 3/2005*

Sklep državnega sveta ob obravnavi **pobude** državnega svetnika Jožefa Jeraja v zvezi z **odstranitvijo vodje Biroja za slovensko narodno skupnost pri Vladi Zvezne dežele Koroške**

Državni svet Republike Slovenije je na 31. seji, dne 16. 3. 2005, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval pobudo **državnega svetnika Jožefa Jeraja** v zvezi z odstranitvijo vodje Biroja za slovensko narodno skupnost pri Vladi Zvezne dežele Koroške in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 44/92) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira pobudo državnega svetnika Jožefa Jeraja in predlaga Ministrstvu za zunanje zadeve, da pobudo preuči in nanjo odgovori.

Državni svet se pridružuje protestu krovnih kulturnih organizacij koroških Slovencev proti odpoklicu vodje Biroja koroške deželne vlade za slovensko narodno skupnost mag. Vladimira Smrtnika.

Državni svet predlaga zunanjemu ministru, da ustrezno ukrepa pri avstrijski zvezni vladi, saj je mag. Smrtnik pomembno prispeval k

delovanju organizacij koroških Slovencev pa tudi pomembno doprinesel h krepitvi prekomejnega sodelovanja.

Ob tem se državni svet sklicuje na obvestilo Ministrstva za zunanje zadeve Komisiji državnega sveta za mednarodne odnose in evropske zadeve z dne 28. 6. 2004, v katerem zagotavlja, da ne bo prišlo do menjave vodje predmetnega biroja.

Odpoklic mag. Smrtnika potrjuje odločitev predsednika koroške deželne vlade, da ne sprejema pobud in zahtev organizacij koroških Slovencev po zagotovitvi pravic, ki izhajajo iz Avstrijske državne pogodbe.

***

Državni svet predlaga Ministrstvu za zunanje zadeve, da pobudo preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanjo v roku 30 dni odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi **vprašanj** državnega svetnika Dora Hvalice **glede plač direktorjev v javnem sektorju**

Državni svet Republike Slovenije je na 31. seji, dne 16. 3. 2005, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanja **državnega svetnika Dora Hvalice** glede plač direktorjev v javnem sektorju in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 44/92) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanja državnega svetnika Dora Hvalice in predlaga Vladi Republike Slovenije in Ministrstvu za javno upravo, da vprašanja preučita in nanje odgovorita.

Vprašanja državnega svetnika Dora Hvalice **se glasijo:**

Zakaj Vlada Republike Slovenije ne izravna in sankcionira nekaterih ekscesno visokih plač direktorjev v javnem sektorju, saj te plače določajo uredbe in drugi akti, ki jih sprejema Vlada? Tudi v primerih, kjer o teh plačah odločajo sveti zavodov ali drugi organi, imenuje večino članov ustanovitelj, torej vlada. Še več, na področju kulture imenuje ustanovitelj celo vse člane sveta zavoda. Zakaj torej Vlada Republike Slovenije še naprej dopušča ekscesno ravnanje direktorjev, ki jih imenuje sama, in tolerira nerazumno visoke plače, ki jih neposredno ali posredno določa sama?

Obrazložitev:

Nerazumno visoke plače nekaterih direktorjev v javnem sektorju Vlada Republike Slovenije že nekaj časa v javnosti prikazuje na način, kot da rešitev tega problema ni v njeni kompetenci. Podatke

celo uporablja tako, kot da gre za previsoke plače vseh zaposlenih v javnem sektorju, kar pa je v celoti v nasprotju z realnostjo in uradnimi podatki, ki kažejo za zadnje obdobje izrazito nazadovanje plač v kulturi, zdravstvu, državni upravi in še kje.

Takšna uporaba plačnih deviacij v času, ko potekajo s socialnimi partnerji najbolj intenzivna pogajanja za nov plačni sistem, nikakor ne prispevajo k hitrejšim rešitvam. Če pa Vlada Republike Slovenije meni, da bi plače precenjenih direktorjev lahko uredila le s spremembo zakona o sistemu plač v javnem sektorju, naj to

predlaga po hitrem postopku, saj je soglasje sindikatov že vnaprej zagotovljeno.

***

Državni svet Republike Slovenije predlaga Vladi Republike Slovenije in Ministrstvu za javno upravo, da vprašanja preučita in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanje v roku 30 dni odgovorita.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Dora Hvalice glede uporabe aditivov v zdravilih, hrani in kozmetiki

---

Državni svet Republike Slovenije je na 31. seji, dne 16. 3. 2005, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanja **državnega svetnika Dora Hvalice** glede uporabe aditivov v zdravilih, hrani in kozmetiki in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 44/92) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanja državnega svetnika Dora Hvalice in predlaga Vladi Republike Slovenije in Ministrstvu za zdravje, da vprašanja preučita in nanje odgovorita.

Vprašanja državnega svetnika Dora Hvalice se glasijo:

Kdo in na kakšen način spremlja, preverja in ukrepa na področju uporabe aditivov v zdravilih, hrani in kozmetiki? Ali ima potrošnik pravico vedeti oz. ali ima proizvajalec dolžnost opozoriti na stopnjo potrebnosti, nepotrebnosti ali tveganosti uporabe posameznega aditiva?

Obrazložitev:

V farmaciji, prehranski industriji in kozmetiki prevladujejo proizvodi, ki so pri opisu sestave opremljeni tudi z enim pa do devet E-jev (moje lastno laično preverjanje!). Povprečnemu potrošniku ti podatki ničesar ne povedo, ker opisov ne spremlja tudi stopnja tveganja.

Na primer: po navadnih Septoletah D novomeške Krke, ki vsebujejo le E 104 in E 171 (prvi predstavlja tveganje za zdravje, drugi pa je nepotreben »kozmetični«¹ dodatek) je tovarna dala na trg Septolete plus, ki pa imajo tudi sintetično barvilo E 131 (to predstavlja tveganje in po podatku ene od nemških onkoloških klinik celo rakotvorno, prepovedano v ZDA in na Norveškem).

Isti proizvajalec pri obloženih vitaminskih tabletah B-complex dodaja barvila E 102, E 110 in E151, ki vsa predstavljajo veliko tveganje, saj povzročajo alergije, vključno z astmo. To v drobnem tisku v opremi izdelka tudi piše. Pa vendar gre le za barvila, ki so kot sestavina popolnoma nepotrebna.

(Viri: spremni listi zdravil, podatki o aditivih Zveze potrošnikov Slovenije in Mednarodnega inštituta za potrošniške raziskave, preglednica aditivov, ki smo jih člani DS prejeli ob razpravi o prehranski politiki v letu 2004.)

***

Državni svet Republike Slovenije predlaga Vladi Republike Slovenije in Ministrstvu za zdravje, da vprašanja preučita in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanje v roku 30 dni odgovorita.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Dora Hvalice v zvezi z ukrepi za povečanje števila medicinskih sester

---

Državni svet Republike Slovenije je na 31. seji, dne 16. 3. 2005, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje državnega svetnika Dora Hvalice v zvezi z ukrepi za povečanje števila medicinskih sester in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 44/92) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Dora Hvalice in predlaga Vladi Republike Slovenije in Ministrstvu za zdravje, da vprašanje preučita in nanj odgovorita.

Vprašanje državnega svetnika Dora Hvalice se glasi:

Kakšne ukrepe bo sprejelo Ministrstvo za zdravje, da bi se število medicinskih sester na 100 tisoč prebivalcev postopoma približalo normativom in stanju v razvitejših državah –članicah Evropske unije?

Obrazložitev:

Tega problema ni več mogoče reševati na ravni zdravstvenih zavodov, ampak so na nivoju države potrebni strokovni kriteriji, ki naj usmerjajo dinamiko in način povečevanja števila diplomantk (diplomantov) in njihovega zaposlovanja.

Inštitut za varovanje zdravja je pripravil Analizo preskrbljenosti z medicinskimi sestrami s projekcijo do leta 2033, pri tem pa ni

upošteval strokovnih meril, temveč le demografske vidike in povečanje števila zdravnikov, ki generira tudi simbolično povečanje števila medicinskih sester.

V razvitih državah EU je 740 medicinskih sester na 100 tisoč prebivalcev, v Sloveniji pa približno 180.

***

Državni svet Republike Slovenije predlaga Vladi Republike Slovenije in Ministrstvu za zdravje, da vprašanje preučita in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanj v roku 30 dni odgovorita.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanj državnega svetnika Jožeta Ilca glede postopkov denacionalizacije

---

Državni svet Republike Slovenije je na 31. seji, dne 16. 3. 2005, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanja **državnega svetnika Jožeta Ilca** glede postopkov denacionalizacije in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 44/92) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanja državnega svetnika Jožeta Ilca in predlaga Ministrstvu za kulturo, da vprašanja preuči in nanje odgovori.

Vprašanja državnega svetnika Jožeta Ilca se glasijo:

Zakaj postopki za denacionalizacijo potekajo tako počasi?

Kako je mogoče, da se tudi nekaj let nič ne premakne na ministrstvu?

Obrazložitev:

Zakon o denacionalizaciji je bil sprejet v letu 1991. Predvideno je bilo, da bodo postopki končani v kratkem, to je v dveh letih. Ne glede na to pa nekateri postopki potekajo nerazumno počasi. Na Ministrstvu za kulturo se dogaja, da stranka pošilja urgence, vendar se nekaj let zadeva sploh ne premakne. Upravni organ ne naredi ničesar. Zakaj je temu tako? Ministrstvo je pristojno, da o zadevi odloči in naj potem tudi primerno ukrepa.

***

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za kulturo, da vprašanja preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanje v roku 30 dni odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanj državnega svetnika Jožeta Ilca v zvezi s plačili posojil, za katere je prevzela poroštvo Republika Slovenija

---

Državni svet Republike Slovenije je na 31. seji, dne 16. 3. 2005, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanja **državnega svetnika Jožeta Ilca** v zvezi s plačili posojil, za katere je prevzela poroštvo Republika Slovenija, in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 44/92) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanja državnega svetnika Jožeta Ilca in predlaga Ministrstvu za finance, da vprašanja preuči in nanje odgovori.

Vprašanja državnega svetnika Jožeta Ilca se glasijo:

1. Koliko posojil zapade v plačilu v letu 2005, za katere je prevzela poroštvo Republika Slovenija?
2. Kdo bo plačal navedena posojila, ali posojilojemalec ali Republika Slovenija?
3. Ali ima Republika Slovenija predvidena sredstva za realizacijo poroštev v proračunu Republike Slovenije za leto 2005?
4. Ali ima Republika Slovenija pri posojilojemalcih zavarovana poroštva in v kakšni višini?

***

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za finance, da vprašanja preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanje v roku 30 dni odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Marjana Maučeca v zvezi z ureditvijo mejnega vprašanja z Republiko Hrvaško

---

Državni svet Republike Slovenije je na 31. seji, dne 16. 3. 2005, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje **državnega svetnika Marjana Maučeca** v zvezi z ureditvijo mejnega vprašanja z Republiko Hrvaško in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 44/92) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Marjana Maučeca in predlaga Ministrstvu za zunanje zadeve, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Marjana Maučeca se glasi:

Ali namerava Ministrstvo za zunanje zadeve za pravično ureditev odprtega mejnega vprašanja med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško pripraviti ustrezen akt, v katerem bodo jasno oblikovana stališča, po katerih se določa meja po načelih mednarodne pravičnosti in nasledstva bivše SFRJ?

Obrazložitev:

Najpomembnejše mejno vprašanje za Slovenijo je prav gotovo meja s Hrvaško, ki ni jasno definirana. Vtis je, da je bila Hrvaška doslej v

dialogu o tem vprašanju bolj nepopustljiva od Slovenije. Slovenija mora vztrajati na za njo bistvenih zahtevah. Za uspešno strategijo nadaljnjih aktivnosti za določitev medsebojne meje med državama mora Slovenija vztrajati na utemeljevanju stališč, ki pomenijo pravičen način za določitev meje na morju in prost dostop do mednarodnih voda v Jadranskem morju.

Menim, da se kaže potreba po novi resoluciji o meji med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško v Istri in na morju, v kateri je potrebno upoštevati zgodovinsko dejstvo upravnega statusa piranske občine in s tem na vzpostavitvi državne meje po južni meji nekdanje Občine Piran, s čimer bo ohranjena ozemeljska celovitost Piranskega zaliva in teritorialen dostop Republike Slovenije na odprto morje.

***

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za zunanje zadeve, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanj v roku 30 dni odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Vincenca Otoničarja v zvezi z odgovornostjo za škodo zaradi slabega vzdrževanja vodnogospodarskih objektov - odtokov

---

Državni svet Republike Slovenije je na 31. seji, dne 16. 3. 2005, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje **državnega svetnika Vincenca Otoničarja** v zvezi z odgovornostjo za škodo zaradi slabega vzdrževanja vodnogospodarskih objektov - odtokov in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 44/92) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Vincenca Otoničarja in predlaga Ministrstvu za okolje in prostor, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Vincenca Otoničarja se glasi:

Kdo bo odgovoren za morebitno škodo, ki bo nastala ob elementarni nesreči zaradi slabega vzdrževanja vodnogospodarskih objektov - odtokov?

Obrazložitev:

Sredstva za osnovno vzdrževanje vodnogospodarskih objektov so se v zadnjih desetih letih močno zmanjševala, kljub podpisanim

koncesijskim pogodbam, in so padla za več kot trikrat nominalno, najmanj pa vsaj petkrat realno. Zaradi pomanjkanja sredstev so vodnogospodarski objekti (odtoki) zelo slabo vzdrževani in vprašanje je, ali so sploh še vzdrževani.

Po letu 1999 v Sloveniji ni bilo visokih voda, vendar jih lahko, glede na trenutne vremenske razmere, ki vladajo povsod po Evropi, realno pričakujemo. Poglejmo samo primere Avstrije in Madžarske v zadnjih letih.

Koncesionarji svoje delo opravljajo v skladu s pogodbami, vendar se kljub mnogim opozorilom in premalo sredstev v ta namen postavlja vprašanje, kdo bi bil najbolj odgovoren za morebitno katastrofo na tem področju v primeru elementarne nesreče.

***

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za okolje in prostor, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanj v roku 30 dni odgovori.